

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**ELEGIA ET DEPLO-||randi hujus seculi querela,||
REVEREN=||DISSIMO ET IL-||LUSTRISSIMO PRIN-||CIPI AC
DOMINO, DOMINO || JOHANNI GUILIELMO, JULIÆ,|| Cliviæ
& Bergiæ Duci ... ||**

Grest, Wessel de

Lemgo, [ca. 1584]

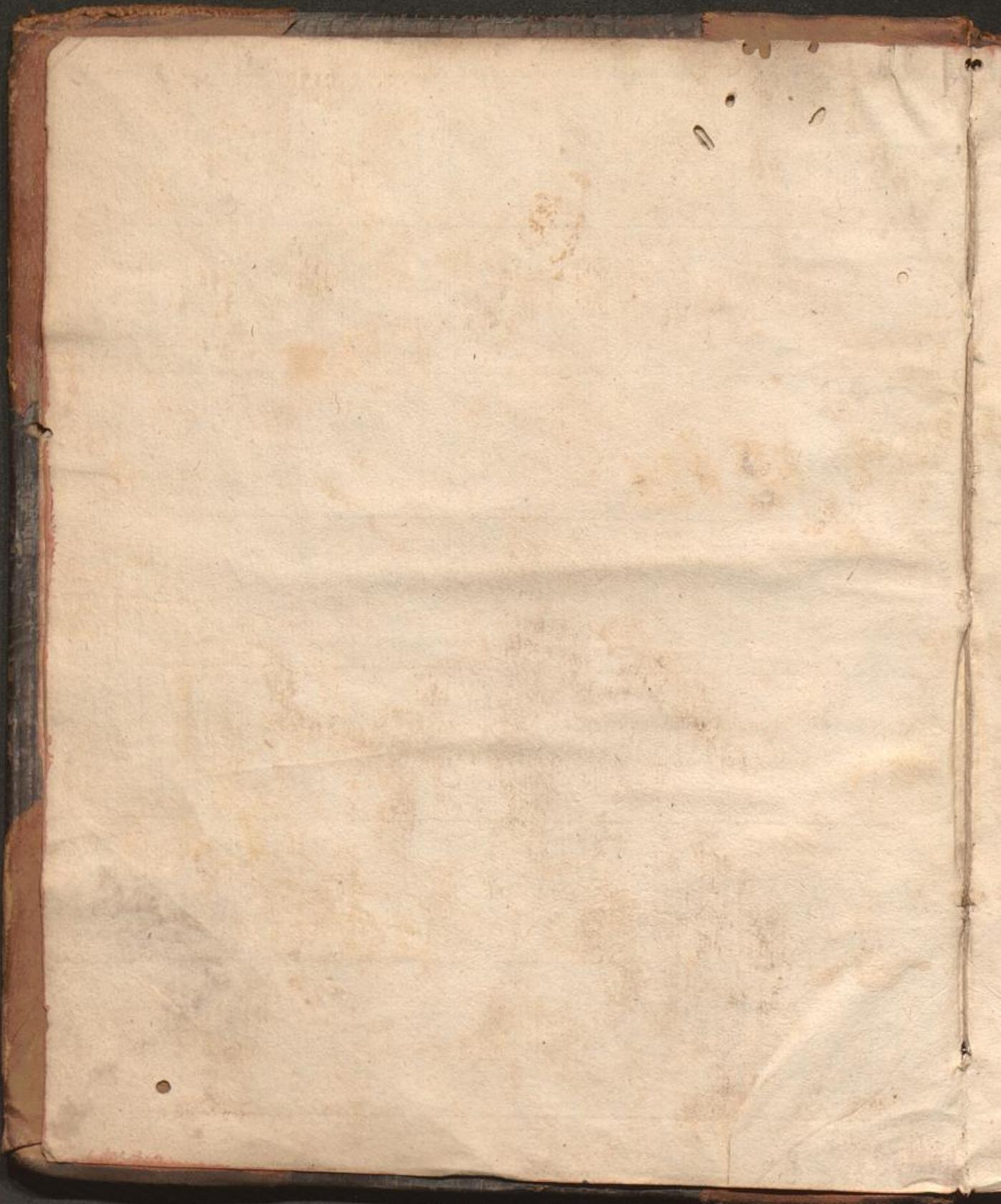
urn:nbn:de:hbz:466:1-34817

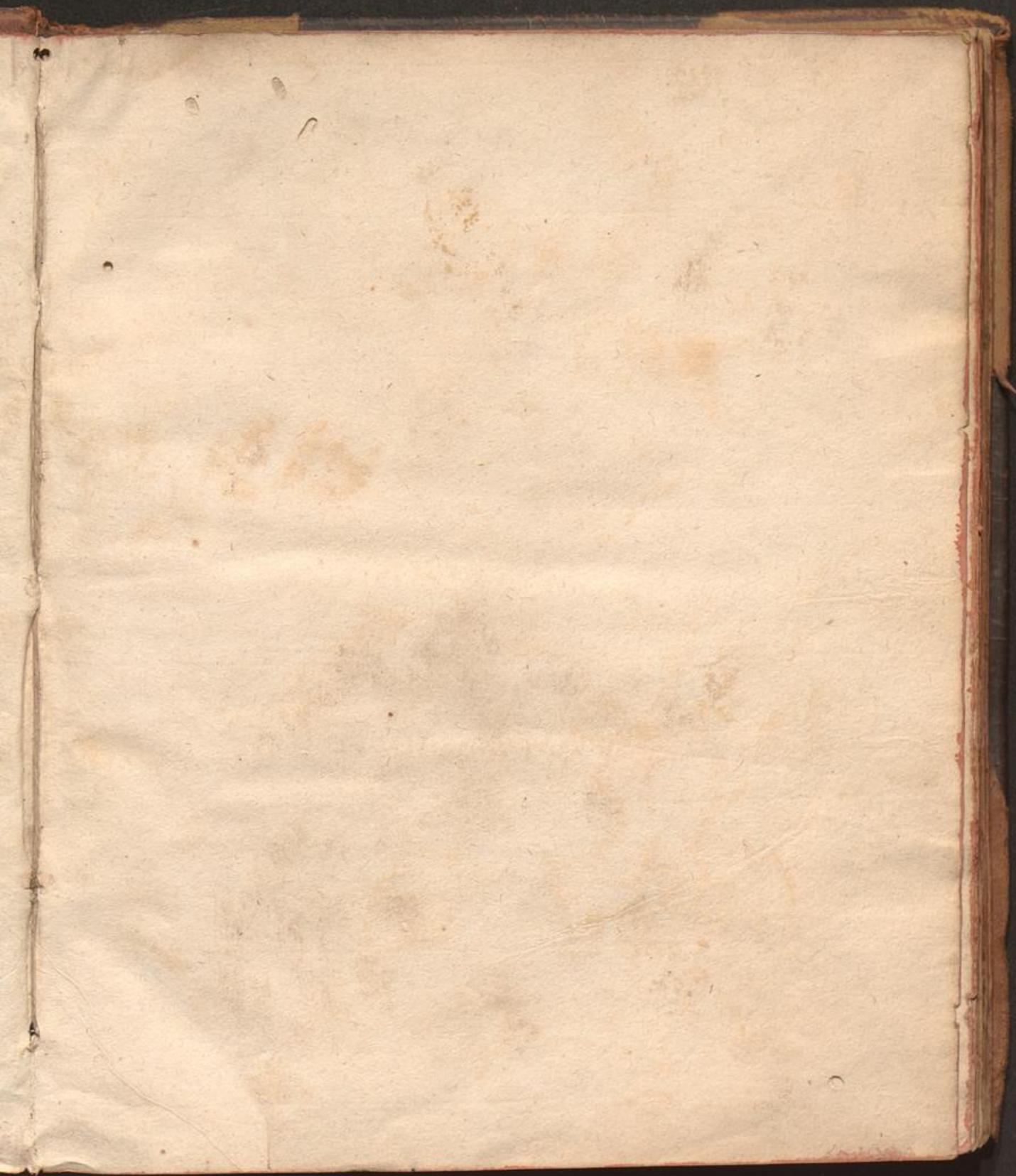

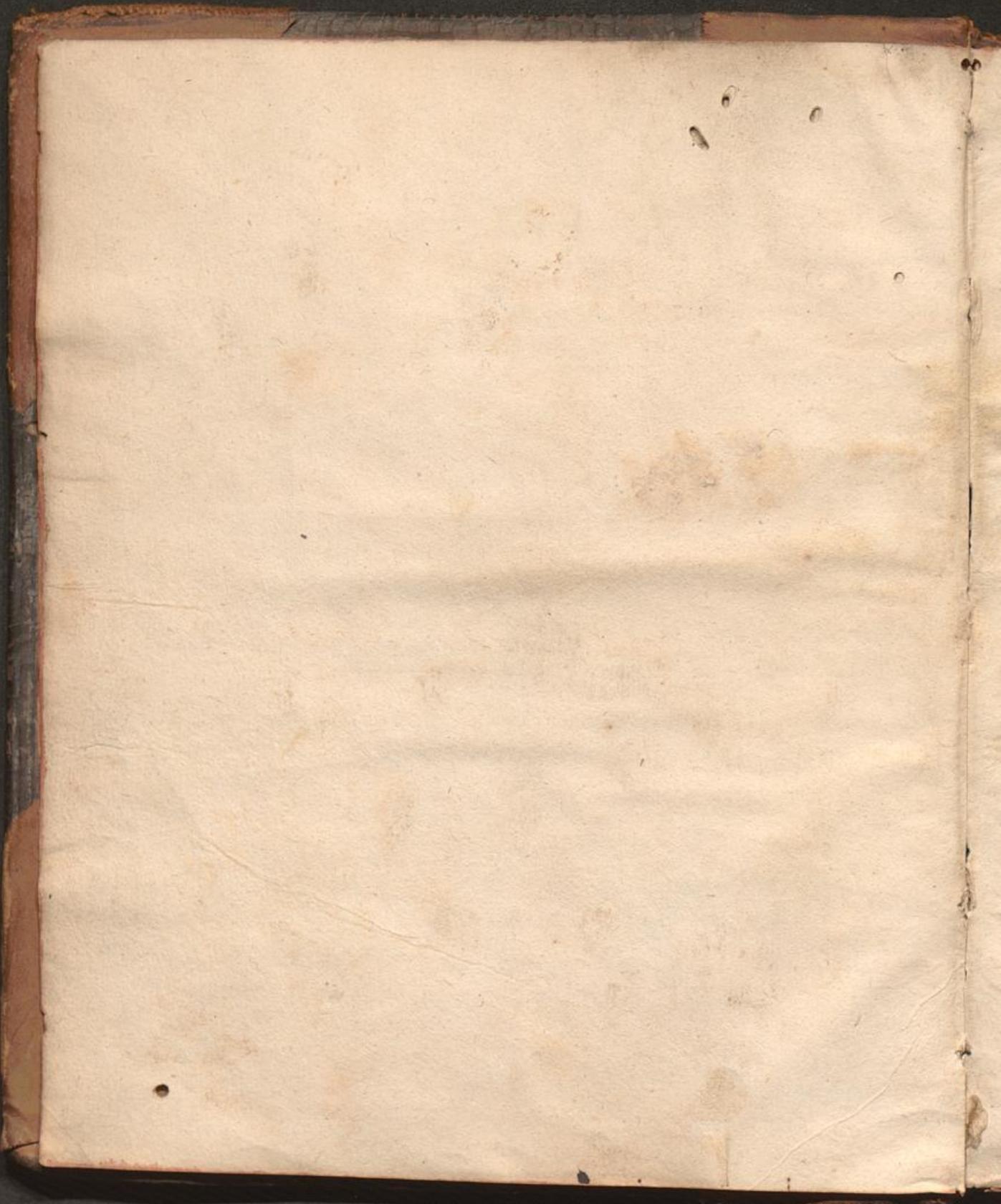
Th. 5946

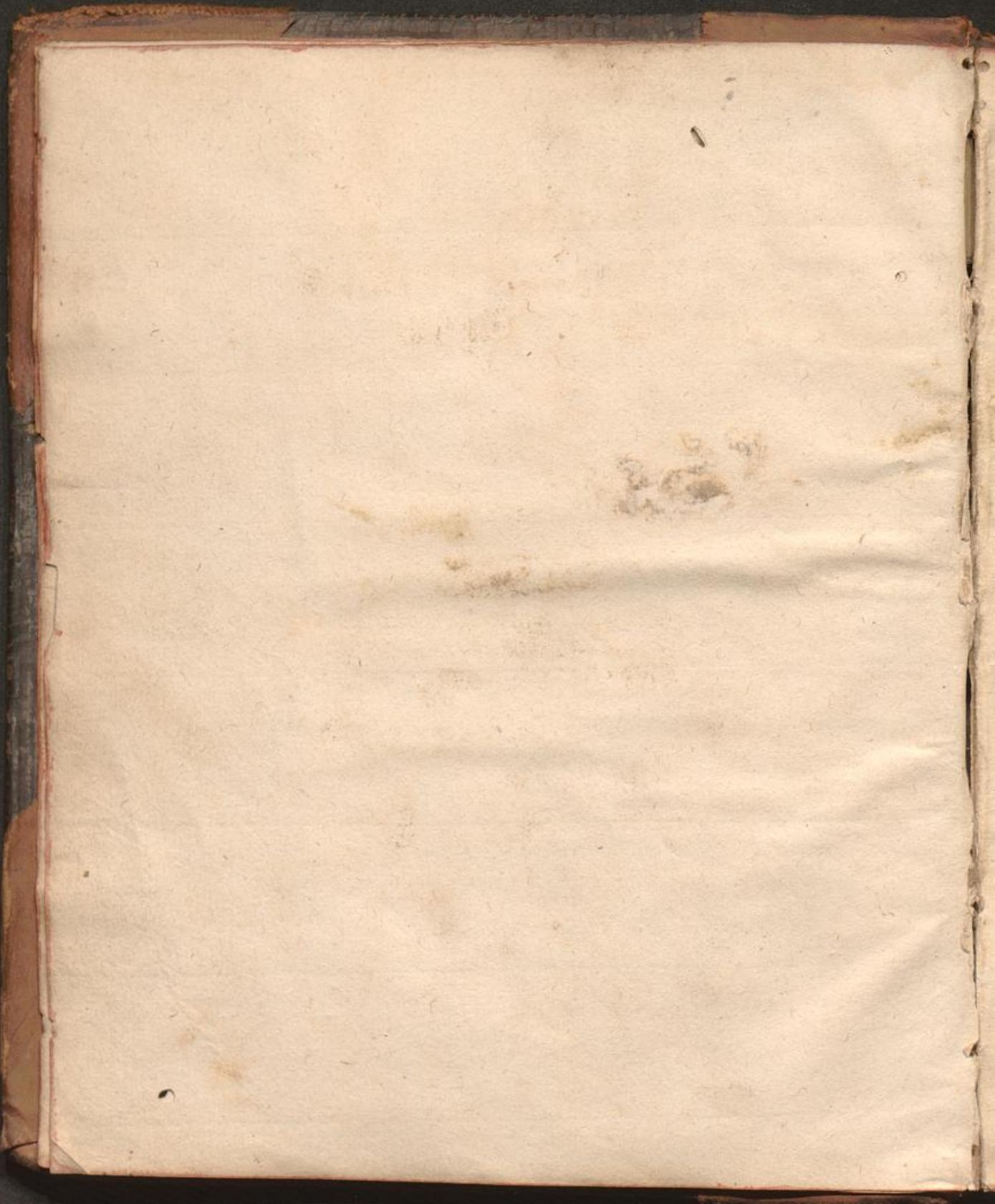
72
55

ELEGIA ET DEPLO-

ranti hujus seculi querela,

REVEREN-

DISSIMO ET IL-

LUSTRISSIMO PRIN-

CIPIAC DOMINO, DOMINO

JOHANNI GUILIELMO, JULIÆ,

Cliviæ & Bergiæ Duci, &c. nec non Admi-

nistratori MONASTERIENSI, &c.

humiliter demissèq; con-

secrata:

Auctore

VVesselo de Grest, patricio

BILVELDIENSI.

Matthæi 24.

Consurget gens contra gentem, & regnum
contra regnum, &c.

Et paulò post:

Quoniam abundabit iniquitas, refrigescet
charitas multorum.

De Gouartio, cuius in sequenti folio
mentio facta est

Sauistas Undecimus

Si foret uisus fultus Vermocitus orbis
Quid est vulgi propterea vana iudis.
Sunderet opprobrio largos Gouartius iudicis
Si foret inuicendi nauisra uis gregis
Sideret hoc multa castum acubigim polum,
Adiaret ut putet porta uoluta fimo

REVERENDISSI,
MO, ILLUSTRISSIMOQUE
PRINCIPI AC DOMINO, DOMINO IO:
hanni Guilielmo, Iuliacensium, Clivorum & Mon-
tensium Duci, Comiti Marchie ac Ravensburgi,
Domino in Ravenstein: Nec non Administra-
tori MONASTERIENSI optimo,
Principi & Mecænati suo
clementissimo.

Montium

UOTIESCUNQUE
memoriam ad præteriti, au-
rei nimirum seculi, cogitatio
nem excito: & contra miser-
rimam afflictissimorum ho-
rum temporum imaginem,
rerum q̄ omnium calamitosissimum statum
penitius contemplor, reipsa comperio, inde us-
que ab exordio mundi non fuisse deteriora
secula, quàm sunt hæc, in quibus nos tanquam
in mari nimboris ventis agitato miserrimè
nunc huc, nunc isthuc fluctuamus. An non
Sibillino folio verius est, his extremis diebus
omnium malorum ubique gentium eam esse
magnitudinem, ut nihil penè illis accedere
A 2 posse

EPISTOLA

posse videatur? Eò (proh dolor) res rediit, ut nihil tantam præ se ferat sanctimoniam, quo d homines cunctorum scelerum, libidinumq̄ ue maculis notissimi violare non ausint: é diverso nullum peccatum tam horrendū, aut tanta cum turpitudine conjunctū, quo se non ultrò polluant, fraterna interim charitate sic refrigercente, ut ne tenuis quidem scintillula ejus usquam appareat, mundus hic tot, tantisq̄ inauditis flagitiis refertus & oppressus ruinam minitetur. Nunc veré apparet, quod Euripides in Oreste scriptum reliquit: Nulla est calamitas tanta, cujus intolerabile onus natura humana non cogatur ferre. Nónne undique magno maximorum periculorum agmine septi, cinctiq̄ sumus? & de nostro capite comitia aguntur? Quid de scholis exspectandum est periculi? Eò res tandem processura est miseræ, calamitatis & pernicipiæ, ut Ecclesiæ & Scholæ, propter Martis injuriam desertæ jaceant, pastores cum ovibus, & præceptores cum discipulis perniciosè Reipub. dissipentur.

Qua de re cùm mecum cogitationem suscipio, non possum non miseræ & luctuosæ hujus tempestatis acerbissimas ærumnas magnoperé

EPISTOLA

Quis non fama atq; auditione accepit, quàm inclementer, inaudita, & plus quàm diabolica crudelitate, detestabiliq; immanitate sæviat: qua infatiabili sua immanitate hac civilium motuum occasione usus, post tot pulcherrima opulentissimaq; regna, & præcipua quæq; orbis Christiani propugnacula (quæ ut singulatim recensere epistolæ brevitatis non patitur: sic quoq; sine summo dolore, gemitu, ac lachrymis, vix, & ne vix quidem narrare possem) à corpore ejusdem Reipub. non absq; maximo detrimento avulsa, totam Europam spe & avaritia devoravit. Quod etiam conquestus Sabinus olim ita canens:

*Qui prope cuncta suis cum regna subegerit armis,
 Posse suo sperat me quoque Marte capi.*

Nec quisquam potest esse tam rationis & mentis inops, qui non intelligat, nisi gubernacula Romani imperii tractantes, periclitantibus per immanissimum, & summoperè formidabilem hostem Christianis, in ipsius confiniis primo quoq; tempore suppetias ferant: illisq; viri fortissimi, strenuissimi, & rei militaris peritissimi in auxilium mittantur: quanta instet intemperies, quantaque malorum Ilias
 humeris

DEDICATORIA.

humeris nostris immineat. Nemo est qui nesciat, nos in extremum discrimen horum ditionibus expugnatis lapsuros esse. Adhæc, quam calamitatem Rursiæ Monarcha (cujus sævitia tanta est, ut nemo sit, qui eam non oculis fugiat, auribus respuat, & recordatione ipsa perhorrescat) filiæ Sion struxerit; & quas Tragoedias in Livonia excitaverit; quis, oro, est tam ignarus rerum, tam rudis in Repub. nostra, tam nihil unquam nec de sua, nec de communi salute cogitans, cui vel mica sani sit cerebri, qui non persentiscat? ut interim barbaricam rabiem Tartarorum silentii velariis involvam. Veruntamen, si rem ad Critolai libram expenderit, Deus Opt. Max. in his difficilimis bellorum civilium fluctibus: ob summam populi sui perversitatem, & immensa scelera meritis effusus in iras, ut poeticè dicitur, justitiæ flagella in eum immittit: ut tandem aliquando hisce castigationibus, ærumnis & miseriis ad meliorem mentem redeat (si quidem Turcicam, Moscoviticam & Tartaricam tyrannidem horribilis idolomania, reliquorumq; peccatorum Europæ vindicem esse certò constat) atq; molitionib. intestinis sopitis,
adversus

EPISTOLA

adversus barbaros, & à fide orthodoxa alienos belli tumultus deflectat. Quamobrem autem adhuc Christianos armis domesticis sese mutuò conficientes durissima, ignominiosa, ac perpetua servitute à Christi persecutoribus acerrimis magno cum dolore, & commiseratione videamus, ex responso, quod Tyresium Scipioni Africano dedisse legimus, ratio est in promptu, qui Scipio Africanus, quum Numantinos sæpe victores jam fregisset, obsessosque tandem oppugnasset: Tyresium Imperatorem Celticum rogavit, qua de causa Numantia, aut prius invicta, aut post eversa fuisset? Respondit Tyresius: Concordia victoriam, discordia exitium præbuit. Non Apollinis magis verum, atq; hoc responsum esse sera nimium, multarumq; Christi fidelium myriadum exitiosa observatione ac quotidiana experientia satis superq; docemur, & res ipsa loquitur, Unde rectè quondam monuit Sabinus Cæsarem:

*At prius externos, quam progrediaris in hostes,
Certa tibi pax est constituenda domi.*

Quinimo idem Christianis principibus, quod Cybindo cum Aquila, accidit, quemadmodum

Gobindus

Vide Etaladas finem fol 772

Et autem Gobindus nocturnis accipiter

Sabinus fol 278

Mutua discordes papabant Gna hndi
Aris et alitibus quingna dnoctus tra
Ordi et ambonum grandis corporena Nisub
Angidus ac hostro dilemibay auro.

DEDICATORIA.

modum Aristoteles memoriæ, posteritati-
que prodidit. Cybindus (inquit) avis bel-
lum internecinum gerit cum Aquila, adeo ut
coherentes sæpenumero prendantur. Ita fit
aliquoties, ut dum mutuum inter se odiũ per-
tinaciter exercent principes, utriq; subvertan-
tur, tertio quopiam invadente. Itaque ne lon-
gius abiisse puter, tristissimo hujus nostræ tem-
pestatis statui omnis Idæa mali adest, & velut
in navi sordes, ac quicquid superflui squaloris
collectum est, in fundo subsidit: Ita in hanc
postremam delirantis, fatiscentisq; mundi se-
nectam, quicquid usq; fuit mali & infortunii,
cumulatè redundavit, cunctaq; in profundum
ultimarum miseriarum adeo abjecta sunt, ne
ulla spes refulgeat, posse aliquando continge-
re, ut miseranda hæc rerum omnium facies &
imago in pristinum habitum redigatur.

His igitur aliisq; quas brevitatis ergo (ne
epistolæ dedicatoriæ loco historiam ordiri vi-
dear) siccò pede prætereo, causis accensus: præ-
cib. etiam amicorum inductus, immo impulsu
quorundam condiscipulorum & familiarium,
quibus hæc scribendi alea olim feliciter cessit,
pro ingenioli (quod sanè perexiguum in me
B esse

B

esse

EPISTOLA

esse non eo inficias) mei modulo, concredito-
 que talentulo dexteram calamo accommoda-
 vi: & hoc lamentabile, nec non tenui filo de-
 ductum carmen composui. Quamquam au-
 tem, cum meo me pede, propriæ imbecillita-
 tis conscientia deterritus, metiar: & tam arduo
 negotio me non sufficere sentiam, propterq;
 calumniantium Momorum iniquitatem lon-
 gè tutius sit, se intra suam pelliculam contine-
 re, sibiq;, & Musis canere: tamen honestæ vo-
 luntati eorum aliqua ex parte gratificari, quàm
 temerè refragari malui, cogitans illum, qui præ-
 claris in rebus suam industriam exercet, licet
 non omnia ei pro voto, & ex animi sententia
 succedant, & id, quod velit, minus assequa-
 tur; tamen si nihil aliud, saltem egregiæ & præ-
 stantis voluntatis mercedem ferre debere.
 Quicquid hujus est, in luctu maximo, non
 solum propter malitiosorum hujus ultimi se-
 culi, perversorumque hominum corruptissi-
 mos mores: sed etiam propter turbas nunc,
 eheu, passim in vicinia nostra excitatas, præ-
 donibus pro libidine ubique tumultuantibus,
 in doloribus istis summis edere volui. Multos
 contristat afflicta vicinitas, ut monet ille:

Nam

DEDICATORIA.

Nam tua res agitur paries cum proximus ardet.

Hic cruciatus, hæc tristitia omnium maledicorum calumnias, ut à calumniando desistant, sedare debet. In hac tanta animi perturbatione nemini mirum videbitur, vericulos incultos, & malè natos esse. Nihil enim Musis, Apollinique odiosum magis, quàm pectoris turbati mœstitia, nihil præterea gratius ipsis est, quàm vitam jucundam vivere. Nam canere Pegasides, non gemere, neque singultire consueverunt: quo se Naso excusat, cum queritur in hunc modum:

Carmina proveniunt animo deducta sereno:

Nubila sunt subitis tempora nostra malis.

Quocirca dispicienti mihi, multumque & diu quærenti, quem potissimum hujusmodi foeturæ & lucubratiunculæ meæ patronum, ac defensorem deligendum constituerem: Tuarum (Reverendissime & Illustriss. Princeps) virtutum decus, & singulare ornamentum, in hoc tristissimo casu & mihi consolationi fore, & sibi ipsi primas dedicationis partes suo quodam jure vindicare visum fuit. Quum

B 2

enim

EPISTOLA

enim peregrini, & exteri multi, non modo heroicarum (in primis veró pietatis) virtutum cum summa humanitate, æquitate & liberalitate in subditos conjunctorum: verumetiam egregii, & à majoribus, fama super æthera notis, hereditaria quadam lege Illustris. Cels. T. innati amoris erga literas, & literatos, præcipuè veró jucundissimum poëseos studium, memores existant, cur ego quantumvis minimus subditorum clientulus, tuarum laudum non recorder? Etsi igitur de laudibus tantis nominis tui, & famæ prorsus nihil scribere, quàm pauca in medium non digna satis proferre præstiterit (quid enim attinet Solem, quod ajunt, facibus illustrare velle?) facere tamen non potui, quin præsens chartaceum munusculum Illustrissimæ Tuæ Celsitud. demississimè dedicarem. Accipere tua Inclyt. Celsitud. hanc meam sine ullo alicujus existimationis lædendæ proposito conscriptam Elegiam, qualiscunque fuerit, dexteræ potentissimæ robore, tanquam firmissimo tutissimoque Asylo, ab invidorum morsibus tutandam benigniter, & hilari animo, meq; sibi perpetuò inter commendatissimos commendatum

DEDICATORIA.

datum habere dignetur. CHRISTUM optimum maximum (qui unicum nostrum est umbraculum; ne iusta ira DEI omnes omnium ordinum homines absumat) hoc difficili senescentis mundi curriculo barbarum acinacem & peregrinum gladium sacratissimi nominis sui hostium à pusilli gregis nidulis veræ pietatis cultui mancipatis (ne istiusmodi prædonum, & latronum stabula fiant) depellat; ignemque ardentem ex Germaniæ parietibus auferat: ac aliquam Ecclesiam in his VVestphaliæ partibus sibi clementer conservet. Vale Princeps multo clarissime, & Mecænas maxime, cum Reverendissimo & Inclyt. Celsitudinis T. Illustrissimo patre Duce Cliviæ, &c. laudatissimo atq; optimo sene Principe & Domino nostro clementissimo, totaque domo JULIACA in pacifica, nec non tranquilla gubernatione ad DEI nominis gloriam, patriæ charissimæ, ac totius Germaniæ, universique Imperii Romani honorem, atque emolumentum quàm diutissimè felix & incolumis.

B 3

Datum

Sabini fol. 238
primus falcato spir.
tandem arguere 238

EPIST. DEDICAT.

Datum Bilveldix, anno à nativitate Christi
Jesu 1584. Mense Martio.

*Reverendiss. & Illustriss.
Celsi. Tuæ*

*ex animo ad-
dictissimus*

Uvesselus de Grest.

AD EUNDEM
PRINCIPEM AC DO-
MINUM, DOMINUM JOAN-
NEM GUILIELMUM, JULIA-
censium, Clivorum & Mon-
tensium Ducem, &c.

IDYLLION

Cassari de Grest, Patricii &
Consulis Bilveldiensis, fratris.

Sanguine clarorum Princeps prognate paren-
tuliaca columen, presidiumq; domus. (cum,
Qui patriam Princeps virtutum dotibus auges,
Etq; animi geminas nobilitate genus.
Quem juvat Aonias caput exeruisse per artes,
Ornare aternis ingeniumq; bonis.
Cui pietas cordi est vera virtutis alumna,
Que modo jucundam sternit ad astra viam.
Hosce breves elegos clementi suscipe vultu
Fratris, & in tuto da sua navis eat.
Cur hominum variis quassetur vita procellis,
Illius inculto carmine Musa docet.

Leta

Leta canant alii divino carmine vates,
Fata sed hunc vitæ tristia flere iuvat.
Leta tamen quandoq; canet clarissime Princeps,
Lætisonos Phœbo suppeditante modos.
Cum tibi te dignam sociali fœdere junges,
Illustri Nympham nobilitate parem.
Hæc sperata diu tandem lux aurea celo,
Ut spargat radios, patria terra petit.
Auspicio id fiat felici atq; omine dextro,
Ipse etiam superos per pia vota precor.
Qui faxint laudanda geras moderamine iusto,
Et Pylæi vincas secula longa senis.

Sabinus fol 6.

*Hanc latinam meo oculo cum fore orbi
procurat, hanc vobis meo vultu opto.*

AMICO SUO INTEGR
RIMO VVESSELO DE
GRESTEN.

*Quacunq; immensus terræ se porrigit orbis,
Extremiq; sonans cingitur unda maris,
Non solidum quicquam est, stygia insurgente Mega-
Mortifera clades maxima regna premūt. (ra,
Indomitusq; furit latè crepitantibus armis,
Et largo Mavors sanguine spargit humum.
In varias abière vices pietatis honores,
Astræ studium celsit ab orbe procul.
Horribiles motus deinceps fortuna minatur,
Ni tribuat clemens mitia fata DEUS.
Hinc res humanas extrema in sorte locatas
Mæsto cum gemitu secula nostra vident.
Hanc rerum faciem pulchrè tua carmina pingunt,
VVESSELE Conii gloria magna chori.
Ergo corde pio rectumq; bonumq; colamus,
Ne gravis insurgat vindicis ira DEI.
Et manibus tensis supera ad convexa precemur,
Annus ut hic presens tempora fausta ferat.
Nam precibus gaudet magni regnator Olympi,
Et sanctæ penetrant nubila celsa preces.*

M. Hermannus Vaste-
labus Lemgovienfis,

C

ELEGIA
ET
DEPLORANDI HUIUS SE-
CULI QUERELA.

*Proposuit
J. Guentherus*

DIRA senescentis ploro contagia mundi,
Cæptis, oro, meis maxime Christe fave.
Et fac in optatum portū mea cymba vehe-
Quo stet ab irato flamine tuta loco. (tur:
Proh dolor assiduis hæc vita caduca procellis
Pressa jacet, stabile est prorsus in orbe nihil.
Non mihi tot linguas potero, vel poscere voces:
Ut quibus hæc dignè commemorare queam.
Siq̄ opus est verbis alibi, certe hic erit, omnem
Exsuperat numerum copia tanta mali.
Vita quot ærumnis, quot casibus obruta languet,
Excelsus stellas vix tot Olympus habet:
Culta quot æstivis flavescunt Gargara culmis,
Et quot vere novo floribus arva nitent:
Quot fulvos nutrit Nemeæ frondosa leones,
Fæcundos lepores vel salebrosus Athos:
Copia tanta luis, nos & sentina malorum
Mortales miseros heu sine fine gravat.

In

1) generaliter de iudicis malis, qui by p[ro]p[ri]os
et ab ip[s]is p[ro]videntur exorditur. prima causa est
ignorantia, quam comitatur vivendi similitudo, que
Injurgitur p[er] contumeliam. Mochis, vite a[nt]iqua, et
extrema Judicij.

2) Specialiter de capitalibus
1) Christophorus R. theologus
2) Christophorus R. theologus
3) a blasphemia: tota p[er] se de
multorum ingratitudinis regu
Christus

p[er] an[im]as lib[er]is
larum.

HUJUS SECVLI.

In promptu est, si quis cupiat cognoscere causam;
Nos sumus illius fons, & origo mali.
Hei mihi quam caeca premitur caligine, quantis
Mens hominum tenebris! tota subacta jacet.
Sic vivunt homines hac tempestate suprema,
Mors truculenta velut fabula vana feret.
Et superesse DEUM cui sint mortalia curae
Plebs negat in supera, perfida facta, domo.
Nec putat è tumulis superas exurgere in auras
Corpora: nec vitæ spem melioris habet.
Judicis adventus non creditur ultimus æqui,
Ridetur quisquis Tartara nigra timer.
Religio, qua nil prius est sub sole tepenti,
Sentibus hamatis obsita negligitur.
Mendax diuinis præfertur fabula iustis,
Ridiculus jocus est, heu mihi, sermo DEI.
It pessum sincera fides, spes exsulat omnis,
Ecce DEI, atq; hominis disperit omnis amor.
In patris unigenam jaciuntur scommata natum,
(O stupor horrendus) spernitur ira DEI.
Proh scelus infandum, quis enim manifesta negabit?
Spernere nos superi dogmata sancta patris.
Nos dico Christi de nomine nomen adeptos,
Queis verbi illuxit splendida stella sacri.

C 2

Omni-

Expositio rursu
tam, qd de frui
tionem inq; qd
tatis, sicut

Definitio p; qd
sunt qd dicitur
omnis p; qd
q; qd dicitur
q; qd dicitur
q; qd dicitur
q; qd dicitur

Substanti

Indicium qd
q; qd dicitur
q; qd dicitur
q; qd dicitur

acceptionibus qd
q; qd dicitur
q; qd dicitur

DEPLORATIO

Omnibus ignotum fuerat quod gentibus olim,
 Facitios nimium dum coluere Deos.
 Maximè ubi præstent mandata carentia sensu,
 Et quibus omnino nil rationis inest.
 O stupidos hominum circum præcordia motus!
 Effectus quorum mentibus omnis abest.
 Stulti sæpe negant homines, quod sensibus orba
 Testantur luctu flentq; gemuntq; gravi.
 Sol rutilus, nec non moderatrix Cynthia noctis
 Agnoscunt domini nuncia grata sui.
 Quum crucis à ligno fixus pendeat Iesus,
 Crimina quo lucret nostra cruore rubro:
 Mistum felle parat potum Iudæus amaro,
 Dum sitit is, cuius munere cuncta bibunt.
 Ut statui integro pollutum redderet, atri
 Gustavit Christus fellis amaritatem.
 Ob homo, quem pronis supplex comprènderet ulnis,
 Huic creat infanda spicula sæva necis.
 En regale caput spinis cinxere cruentis,
 Fixit ubi sacrum lancea dira latus.
 Perfoditur miserè tam sanctum pectus Iesu:
 Figuntur clavis plantæ, & utrinq; manus:
 Et natat, heu, roseo cervix conspersa cruore,
 Quid memorem? ferro vulnere quinq; patent.

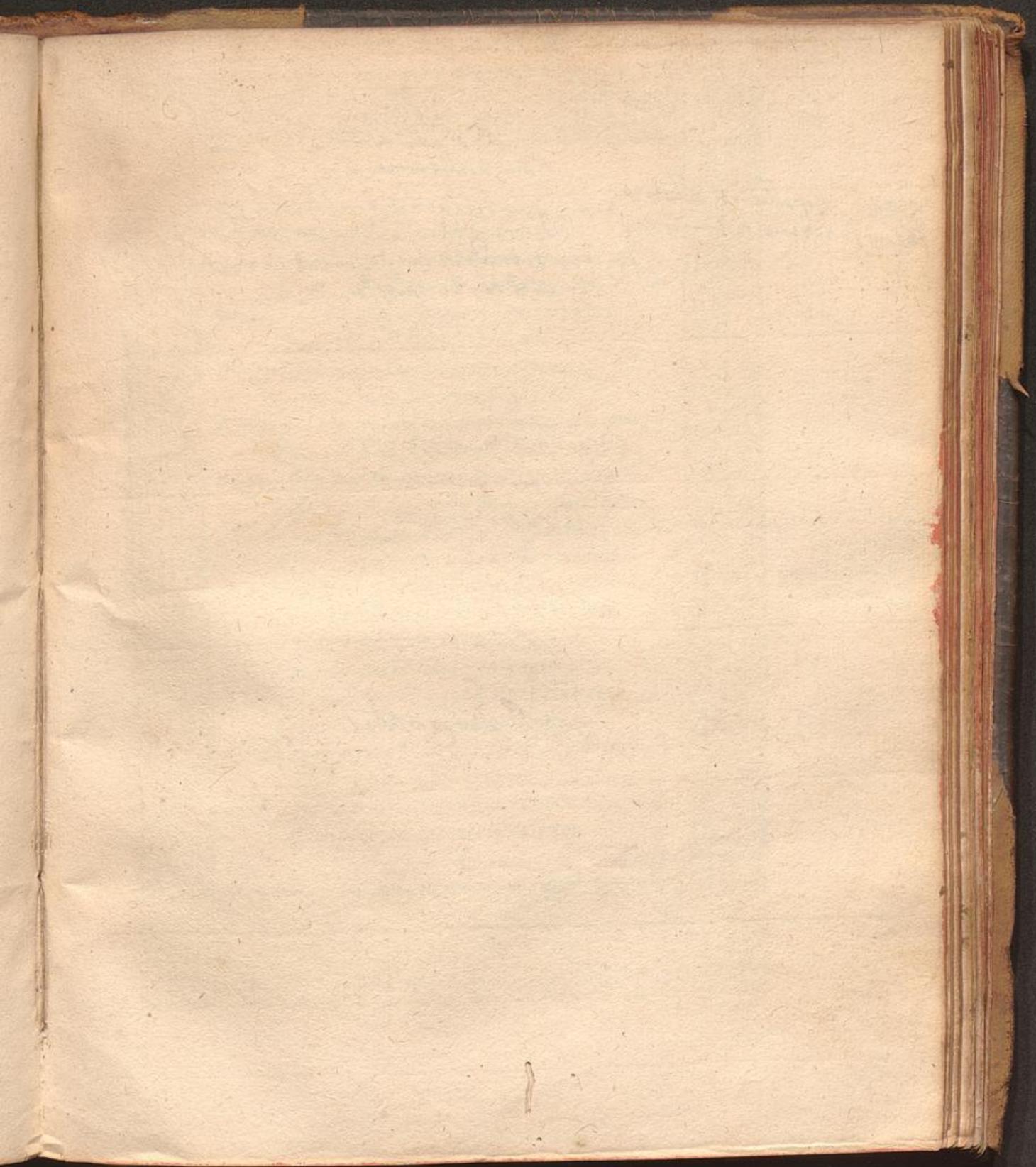
San-

*per comparationem
 inuoluntarij
 à minoribus ad
 maiores*

ab exordio mundi

*ad iugum mundi
 ut: y omnia
 vultu eius facti*

amplificatio dicitur
a minori ad maius
Augst. q. exclamationis: interrogatio veram
rationem minoris a maiore
qualiter
Spiritaliter de solo et Luna
Ratio in se ipsa et quodammodo passionis
et ad quod dicitur
a suo passione
ad ingratitudinem ipse: et non notata
ratione subiecti: prout dicitur in
exclamationis: per se ipsum

omni actibus
et per appallunt collatoz
et per finorim oblationem.
Ingratitudo ampliora
Et isti pass
ab invicem

Copulatio à fin
Dignitas gratia usque à minoribus
per copulationem etc

ling
collucis
in
Silent
et per in gratia

HUJUS SECVLI.

Sanguinea teneros gutta fluxere per artus,
Fert victor lethi vincula dura necis.
Gens ingrata nimis, fons vitæ ferre quid ultra
Debit? esse ejus mors tibi vera salus.
Morsejus tua vita, salus, mortisq; venenum,
Vivere spe tali dulce, piumq; mori.
Ille dat immensas, ullo sine crimine, pœnas,
Lytron ut irato solueret ipse patri.
Gloria quando probro fuit inter summa latrones,
Tanta DEO nostræ cura salutis erat.
Ob genus humanum redimendum venerat, ipsi
Talia (proh facinus) dona rependit homo.
Aureus hæc postquam Phæbus conspexit ab alto
Æthere, mox fertur sustinuisse gradum:
Purpureos sistebat equos, dominoq; supremo
Condoluit, mundo lumina clara negans.
Horridus atra dies inopino nubilacasu
Obtendit: sub iis sole tegente caput:
Mœsta suo dedit inferias quoq; Luna Tonanti,
Cujus cingebat flebilis umbra genas.
Edidit annæ graves tellus tremefacta querelas?
Et silices miris disiliere modis.
Immutavit iners rerum natura creatrix
Officii proprias hoc moriente vices.

C 3

Amens

Proprius appi
a minor: ad
maiorum et h
manuay.

*primus iudicis
ad auctorem
Saxones: 7ma
Lyni Struvis
ad pto pto pto
Impugnatio
Cominatio ad
Germans
Impugnatio
ad pto pto
Darmstadt
Liny
De Ambrosio
De Lincio*

*Ad Auctorem
Saxones
713*

DEPLORATIO

Amens solus homo sua viscera pandere nescit :
Instinctu Sathane pronus in omne malum.
Seq̄ adeo à primæ geniturae tempore fallax
Mentibus humanis spiritus insinuat.
Vertitur in cineres velut ob commissa piacula
Urbs Solyma: quondam quæ populosa fuit:
Sic quoq; nos nimia vitiorum mole gravatos ;
Credite Germani ; fata severa manent.
Eloquar, an sileam? nihil est quod nostra veretur
Impietas, complens solis utramq; domum.
Vana superstitio quid non mortalia cogit
Pectora, turbata religione diu?
Hunc levis ambitio stimulat prurigine cordis
Flagrantem, hunc urit laudis anhelata sitis.
Subdita sunt vere (dolor ô dolor) omnia nummis,
Pestis avaritiæ sceptrâ ubicunq; tenet.
Auri tanta fames quo non errantia ducis
Pectora, multiplici ludificando via?
His ita propositis fieri rectissima curva,
Rectaq; curvari nemo negare valet.
Sæpe etenim hæc tabes nigrum commutat in album,
Et contrâ: est adeo nummus in orbe potens.
Inde quis eventus? miscentur sacra profanis,
Moribus apparent perdita cuncta feris.

Quanta

Almond night Comparison: De Ingratibus
vino suis: & eius auctore, Paulus
ad Rom. 14
ab Ophio pome

Asphio
pandoz. i. Engolisio ad Ingratibus magis
fontem & magis eius magis
ad Ingratibus
De Ambrosian
De Amurman
ab Ophio Amurman
1. gratior
2. spiritualiter iudicantes ratio
3. Nigredin albus vinctus

Ab Ophio. & mixtura

ab omni h[ab]itu h[ab]itu quatuor
operacione 7. De o[mn]i h[ab]itu
2. De h[ab]itu arbitrio
3. De h[ab]itu op[er]is
4. De h[ab]itu 7. De h[ab]itu

5. De h[ab]itu d[omi]ni
6. De h[ab]itu p[ro]p[ri]o
7. De h[ab]itu d[omi]ni
8. De h[ab]itu d[omi]ni

paragi ad alia[m] r[ati]o[n]em
a r[ati]o[n]e d[omi]ni
7. De r[ati]o[n]e d[omi]ni
2. De r[ati]o[n]e d[omi]ni

HUJUS SEculi.

Quanta sit in cœtu sacro contentio cernis:
Et quam de levibus pugna sit ista notis.
Peccatum multis quantam dat originis ansam
Disidii, crescit quod magis atq; magis.
Quæstio Christigenum de libertate movetur,
Justitiam fidei disputat omnis homo.
Neglectane fide per opus sit vita, salusq;
An veniant merito Christe benigne tuo.
Lex Evangelio, concertant, quomodo distet:
Esq; cui libertas in levitate placet.
De cœna domini sit controversia quanta,
Absq; dolore gravi nemo referre potest.
Quod sit in hac præsens ait hic, negat alter, IESUS,
Qui referet fuso sanguine, tecta poli.
At Christe in primis, tua quod persona (dolendū est)
Causa hujus rixæ cogitur esse gravis.
Quin & ævernalis quo pacto, regna Tyranni
Christe subintrâris pallida scire volunt.
Tantus agit doctos variis ambagibus error,
Qui magni existunt causa, & origo mali.
Quodq; magis doleo scurris venerabilis ara
Traditur, & sancti cura ministerii.
Labra Medusæo quorum non tincta liquore,
Nec coluit cerebrum docta Mineræ arde.
Causa,

a Disidii
1 De qto
2 De libertate
3 De Justitia
4 De cœna
5 De Disidii
6 De

DEPLORATIO

Causa, quod abjecti, quod sint sine honore ministri
 Veri, vos estis, qualibet arte rudes.
 Vos propter domini sermo male & audit ubiq,
 Quo sine non ulli contigit ulla salus.
 Quo sine Christi adum quid refert fonte rigari?
 Quo sine quid prosunt totius orbis opes?
 Ha tibi non praebent solamen mortis in hora:
 Sed verbum domini te recreare potest.
 Conjugii sacramentum quod copula magnum
 Sancta sit, in testem te voco Paule meum:
 Turpiter hoc capti vasfro Cacodemonis astu
 Tempore, & vetito clam coiëre thoro.
 Implentur pagi spuris, implentur & urbes,
 Rumpuntur socii fœdera casta thori.
 Sacra volunt Venerem fugias, vitesq, Lycaum,
 Sed Venus & Bacchi luxus ubiq, vigent.
 Praecipue celebranda forent ubi sabbata sancte,
 Tunc passim in pagis regnat uterq, potens.
 Haud genus, haud probitas, sed amor sceleratus ha-
 Prevalet in tanto fœdere connubii. (bendi
 Sordida sponsa placet quamvis sit Thaide peior,
 Dummodo possideat jugera multa soli.
 Mos fuit ille patrum veras sibi querere laudes,
 Crevit ubi nondum crimen avaritiae.

Et

Affatus
 Fuit in apertis
 In istis
 In istis

Eustachius
 In hoc castro
 Varius & hinc
 Paterius

In istis in L.C.
 In istis
 In istis

Ab Curia: propter ministerium eiusdem Thomae
in mandatis
20 Joh. Dei et ceteris

a vobis Joh. Dei: p. preparatione Inuitus

et vobis Joh. Dei: p. vobis et preparatione

In tempore servitio auctore sua: in regem
(Noveram tunc)

ab vobis efficitur

ab vobis. Spiritus vobis

p. preparatione Joh. Dei et amicitia et bene

In p. Joh. Dei et ceteris
20 Joh. Dei et ceteris amplius

In vobis in Joh. Dei

In vobis

ab vobis et amplius vobis

à prole parvorum
p' asspersione p'fentis
ab indico quatuor
Sporalibus

Receptio de lito

Receptio: de solutione tunc
p'p'nditur ad p'ctus, 7 p'nditur
ad off'ndu m'p'

à fabrica l'ris

à Magie fundio,

7° p' reparacione Ang. 7 p'p'nditur
amplificat

Receptio à fabrica minorat.

Ab indig'ntate: à p'p'na
7 mixta Sarsung

HUJUS SECVLI.

Et merito pietas pulchris virtutibus aucta,
Obtinuit primum, non sine laude, locum.
At nunc hic ventum est, dum rerum vertitur ordo,
Ut fluxis inhiant, foemina, virque bonis.
Plus albes tamen his quam mellis inesse videtur,
Conjugiis, a vide quando petuntur opes.
Quando petuntur opes tantum; si caetera desunt,
Quomodo corda ligans mutuus ardor adest?
Horum friget amor, cum non placet alter, utrique,
Non erit hinc felix, vel sine lite domus.
Hi raro jungunt sponsalia prospera nexu;
Perpetue consistant quae requieta die.
Non referam varias exili carmine sectas,
Quas serit astutus per sacra templa Sathan.
Praetereo, quod VV. est phalicas foeda verit oras
Haeresis, o nimium perniciosa bonis.
Sunt homines (verum non tali nomine digni)
Quis cordi est magicis se maculare dotis.
Artis habet socias Aea venefica multas,
Consortes artis Phasis habetque sua.
Famam, ne credis, verbosam consule, mundi
Quae per cuncta ferè climata sparsa volat.
Est facinus certe ferali morte piandum,
Dumone cum tetro foedera si quis inicit.

D

Impie-

*Impie-
per Dapignu
ad auctoris sup
na: Is Magi
is artibus*

DEPLORATIO

Impietas, proprie memorem non esse salutis:
 Turbasumus hinc his credula in cuncta sacris.
 Sed procul a nobis pietas evanuit omnis,
 Intemerata fides cessit abacta foras.
 De pietate tribus complectar ut omnia verbis,
 Est scelus esse pium, quis superesse velit?
 Justitia exstincta est, majestas mortua legum:
 Infirmo titubat nunc ubicunq; pede.
 Officia indignis venduntur publica dono,
 Qui caret hoc, quamvis doctus, ubiq; jacet.
 Qui simulac spartam nacti, deglubere nunquam
 Non vigili studio vulgus ad ossa solent.
 Quis nescit? statuunt jus munera, destituuntq;
 Judiciu libram munera sola regunt.
 Delictis gravibus donis laxantur habena,
 Liber & e vinculis turpis adulter abit.
 Pauperis, & viduae, pupilli deniq; caussa,
 Justa licet, donis absq; favore caret.
 Munera patronis, rabulisq; forensibus annè
 Excacant oculos? qui legis, ista refer.
 Horum dira fames argenti litibus orbem
 Implet, ut hinc rixis perstrepat omne forum.
 In toto mundo nihil esse rapacius usquam
 Talibus Harpyjis res manifesta docet.

Aurum

Corbis de pin
 mto & In pinto
 & hanc non
 ad J. J. J. J. J.
 J. J. J. J. J.
 J. J. J. J. J.
 J. J. J. J. J.

ab impunitate: à furore sapientum: & auctoritate
ab actibus à iustis. Sublati iustis: ut hinc
offensa: & iustitiam dicitur

Certitudo de primis: & auctoritate
proxi ad ministris iustis quatinus
1 Do indignitate iustis: ab iustis: & auctoritate
ab actibus iustis: dicitur

De minoribus
ab actibus: Dat. vniuersi iustis. vniuersi iustis
& iustis: vniuersi iustis iustis
ab actibus minoribus

ab actibus: ab actibus fieri
totus mundi: & auctoritate
auctoritate

De 7 conspirationibus Gregorij
ab eisdem: Vngaribus et aliis qui
ab auctoritate Cardinalis
a locis sanctis. De studio plurimum
a primis iudicibus

in quibus dicitur per auctoritatem
et dicitur per scripturam aliam
ab eisdem quatuor

De 7 conspirationibus

Superius dicitur de conspirationibus
et perfidia plurimum dicitur

et falsitate in eisdem
ab auctoritate scripturae et aliis
et aliis

H U J U S S E C U L I .

Curum non secus ac Gryphes pietate relicta
Quam sitiunt, etiam talpa videre queat.
Vultur is exspoliant in morem saepe clientes,
Arida quem sitis, & ledit anhela fames.
Communis tutela boni vilescit, & ejus
Nonnulli curam, quam Cicero urget, habent.
Anteferunt nam qui privatis publica gestis,
Delictisq; student poena sit aqua suis.
His erit in populo decus, & laus debita: contra
Qui sua quaesierint vanus abibit honor.
Dux bonus ut comitem deducit tramite recto:
Sic ambos cecos de viis error agit.
Hinc varii errores populi, peccataq; manant,
Quae collata brevi commemorare placet.
Gentibus in cunctis degant quocunq; sub axe
Est modò (pene piget dicere) nullae fides.
Olim nuda fides, quam si per numina juret
Nunc aliquis, valuit plus, manifesta loquor.
Luditur, heu, juramentis. Veneranda vetustas
Si te consulimus nos meliora doces.
Maluit Attilius crudeli morte perire,
Fallere quam promptam Regulus ore fidem.
Dentatus Curius gaudentes frigore rapas
Expetit, & curat splendida dona nihil.

D 2

Quo

DE PLORATIO

Quo nunc incorrupta fides, candorq; recessit
 Pristinus? O mores occubere boni!
 Nectarea superant dulcedine roscida mella
 Verba quidem: nigro pectora felle scatent.
 Pectora felle scatent, mordaci gutture fidi
 Ante oculos: tergum post lacerare student.
 Omnis amicitiae vera nunc mortuus usus,
 Faedus adulator praemia magna capit.
 Profligatus amor nos inter frigidus alget,
 Quem toties iterat filius ipse DEI.
 Quid queror? illius scintillula nulla remansit,
 Successere dolus, fraus, scelus, omne malum.
 Gratia pro meritis non redditur ulla receptis,
 Nil licet ingrato turpius esse queat.
 Rara avis est probitas, alboq; simillima corvo,
 Improbitas numero, sine, modoq; caret.
 Maxima pars fluxis postponens omnia gazis,
 Non animam lucro vendere turpe putat.
 Fraude domos domibus cauta cumulare laborat,
 Atq; alios aliis jungere curat agros.
 Callida perjuro mendacia gutture miscet,
 Ut sibi componat, quas meditatur, opes.
 Hic furor insanæ cogendi faenera gazæ,
 Omnia virtutum semina sternit humi.

Putris

Handwritten notes in Latin script, including:
 De ad. h. w. ab. y.
 De i. p. m.
 De v. s. a. m. o. r. i.
 De m. a. s. a. b. l. y.
 De i. n. t. e. r. i. o. s. p. e. c. t. o. r. i.
 De l. o. s. f. r. a. u. d. e.
 De i. n. g. r. a. t. i. s.
 De i. m. p. r. o. b. i. t. a. s.
 De m. a. x. i. m. a. p. a. r. s. f. l. u. x. i. s.
 De n. o. n. a. n. i. m. a. m. l. u. c. r. o. v. e. n. d. e. r. e. t. u. r. p. e. p. u. t. a. t.
 De f. r. a. u. d. e. d. o. m. o. s. d. o. m. i. b. u. s. c. a. u. t. a. c. u. m. u. l. a. r. e. l. a. b. o. r. a. t.
 De a. t. q. a. l. i. o. s. a. l. i. i. s. j. u. n. g. e. r. e. c. u. r. a. t. a. g. r. o. s.
 De c. a. l. l. i. d. a. p. e. r. j. u. r. o. m. e. n. d. a. c. i. a. g. u. t. t. u. r. e. m. i. s. c. e. t.
 De u. t. s. i. b. i. c. o. m. p. o. n. a. t. q. u. a. s. m. e. d. i. t. a. t. u. r. o. p. e. s.
 De h. i. c. f. u. r. o. r. i. n. s. a. n. æ. c. o. g. e. n. d. i. f. æ. n. e. r. a. g. a. z. æ.
 De o. m. n. i. a. v. i. r. t. u. t. u. m. s. e. m. i. n. a. s. t. e. r. n. i. t. h. u. m. i.

HUJUS SECVLI.

Putris ut implicitas exsugit aranea muscas,
 Taliter alterius rodit ad ossa cutem.
 Numinis & nummos divini diligit instar,
 Ut mortale genus plurimus error agit.
 Sunt alii cupidis qui turbant quæq; rapinis,
 Præterea multi turpia furta patrant.
 Non mercatorem modo libera semita ducit,
 In necis egreditur retia tentasua.
 Restat in hac scelerum cavea non angulus ullus,
 O dolor immensus, tutus ab insidiis.
 Omnis deseruit mundum observantia recti,
 Quum pudor ablati, non timor ullus adest.
 Laudatur qui scit multis obrudere palpum,
 Vera quis assumit? Nemo, sepulta jacent.
 Alter & alterius famam furatur honestam,
 Non secus ac tacitus fur sibi quarit opes.
 Garrula devastans regiones lingua per amplas,
 Inter mortales bella cruenta movet.
 Non magis hac nocuisse potest feroce venenum,
 Vix est ullus homo liber ab invidia.
 Amisit summam ventosa superbia sedem,
 Pauperis in terris regna superba colit.
 Annuis hoc vatum decus immortale Stigeli,
 Sic fastum nostrum, stultitiamq; notans:

D 3 Tempo-

*Ofp amaris
 ad uerum
 ab aolo du
 nary
 a Rapinis
 2 fuch
 Cudra Jhu
 wy pome
 D. Insidijs
 L. nisa
 Populatio ad
 lator
 i. Cuius
 D. abeifu
 Cuius
 Cuius Jui
 Dig. 4 to pua
 nary
 Supbia
 ab anto aha
 W. Singula*

In falsitate
Hoc oritur
1. Sapientia
2. Genera
3. Finis
De Consuetudine
et uisibus
Civitate
Capitulum xiv

Deplorationis
Studium
et
Deplorationis

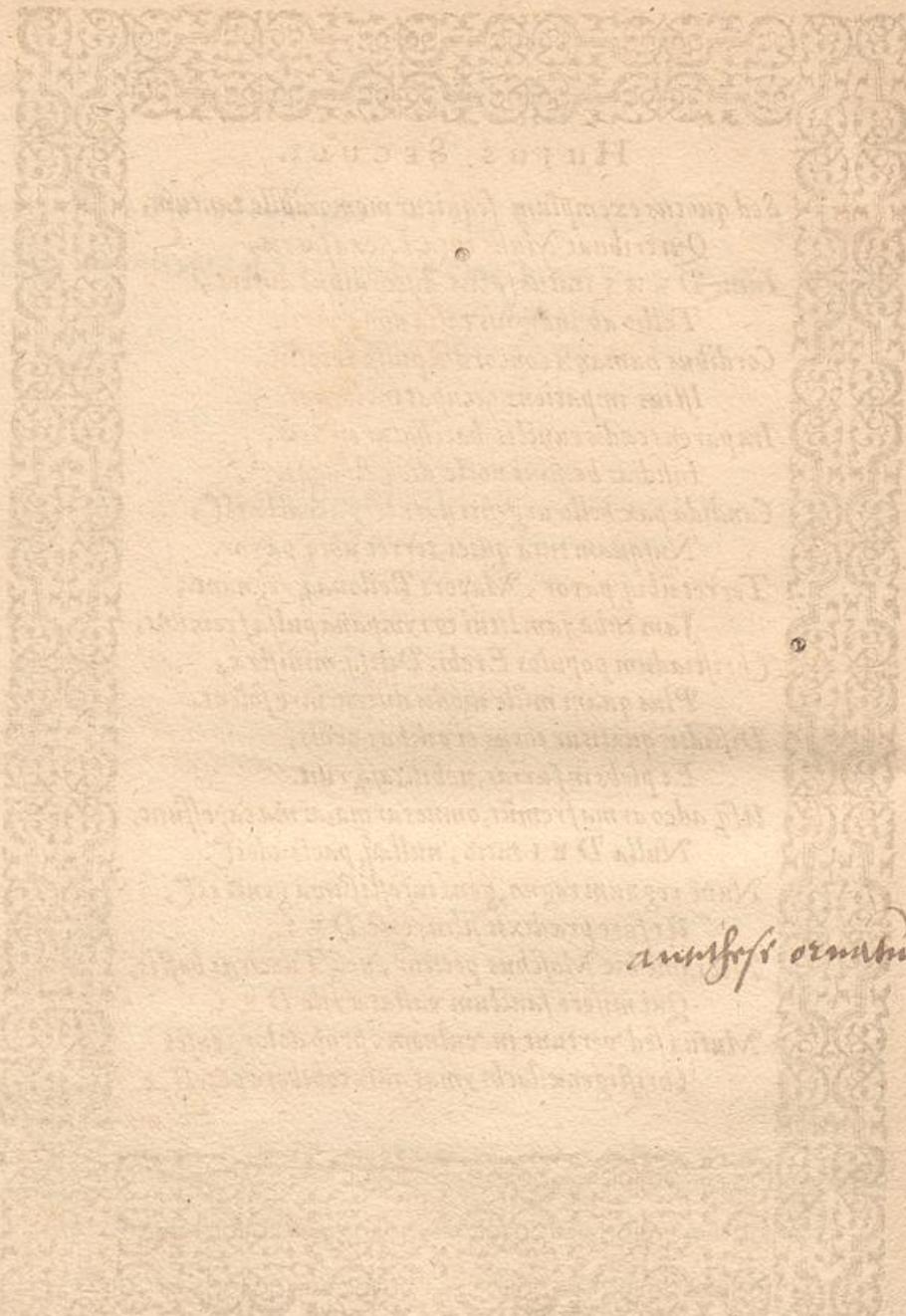
Deplorationis
Tunc
fuerit

DEPLORATIO

Tempore cum patrium nostro aspernata decorum
Devorat externas mensa opulenta dapes:
Cum preciosa tegunt inopem Chrysendeta civem,
Cum Cyneae digitos lucidus ornat onix.
Fœmina cum totum pendente est corpore censum,
Atque omnem dotem fronte puella gerit.
Sic et ad astriferas fugit constantia sedes,
In pretio levitas hic malefida manet.
Terga dat infandis vitiis modo splendida virtus,
Jura sacrata jacent, fas, decus atque pudor.
Nullus honestatis penitus respectus habetur,
Nunc honor est, quicquid dedecus ante fuit.
Quinetiam magis atque magis succrescit ubique,
Luxurians scelerum (proh dolor) illa seges,
Ut taceam, quod Parnassum petiisse bicornem,
Phœacicumque nemus visere nemo potest.
Hujus enim Mars claudit ad alta cacumina montis:
Artibus Cœniis que patefacta: viam.
Luctibus indulgent Charites hoc tempore sprete,
Phœbus honore caret, Thespiadumque chorus.
Ne sint ingratis studia interitura, verendum est:
Artes, qui nihili, suis quoque, deique ferunt.
Contulit in claros large sua munera vates
Tuscius eques, fautor maximus Aoniidum.

Sed

Griffondston d'elafis genuis aureis ligatus in p^o illigatum
Mart. lib: 6 Si videte potes miseri Griffondsta Omne

Hucus Securus

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

analogi ornatum

HUJUS SECVLI.

Sed quotus exemplum sequitur memorabile tantum,
 Qui tribuat Musis tuta Lyceæ sacris.
 Hinc DEUS iratus factis discordibus aufert,
 Tollit ab indignis talia dona viris.
 Cordibus humanis concordia pulsa recessit,
 Istius impatiens occupat ira locum.
 Ira parens cædis cunctis bacchatur in oris,
 Insidias homini nocte dieq; struens.
 Candida pax bello urgenti dare tergacoacta est,
 Nusquam tuta quies, terret ubiq; pavor.
 Terret ubiq; pavor, Mavors Bellonaq; regnant,
 Jam tuba, jam litui & tympana pulsa fremunt.
 Christiadum populos Erebi, Divisq; ministra,
 Plus quam mille modis discruciare solent.
 Dissidiis quatitur totus civilibus orbis,
 Et plebs in furias, nobilitasq; ruit.
 Usq; adeo arma fremunt, omnes arma, arma capessunt,
 Nulla DEI ratio, nullaq; pacis ades.
 Nunc regnum regno, gens infestissima genti est,
 Ut fore prædixit filius ipse DEI.
 Nectamē hinc Moschus petitur, neq; Turcicus hostis,
 Qui misere sanctum vastat ovile DEI.
 Mutua sed vertunt in vulnera (proh dolor) enses
 Christigenæ: lachrymas quis cohibere potest?

Ecquis

*In Discrepantia
 et Gen
 vnde hinc
 primum
 p. uniusq;
 quod dicitur
 ab offit
 a. uniusq;
 rito
 genti, p. unius
 sea r. fr. unius
 ut dicitur
 ab uniusq;
 et quod
 ab uniusq;
 et Turcicus
 et Turcicus
 ab offit
 et Turcicus
 et Turcicus*

DEPLORATIO

Ecquis in hoc poterit singultus sistere casu?
Cum styge sit rabies ista profecta truci.
In dubio vitæ jacet eheu Teutonis ora:
Interitum patriæ defleo, plango, gemo.
Utq̄ gemit viduus frondosa turtur ab ulmo,
Daulias Ismarium plorat ut ales Ithym:
Sic ego Teutoniæ casum, miseramq̄ ruinam
Defleo, singultu cor quatiente meum.
Optandum, nostros Reges, Proceresq̄, Ducesq̄,
Pristina virtutis fama movere queat.
Fama movere queat, civilia bella perosi
Pro patriis moveant prælia ut æqua focis.
Siccine Germani laus est querenda per arma?
Quis furor, & quæ vos turpis Erinnyis agit?
Quin potius Turcas o robustissima mundi
Pectora de vestris pellite rursus agris.
Pellite concordi Christi, hominumq̄, Tyrannos
Morte, quid in proprium figitis æra caput?
Spes erit in regna hoc pacto possessa redire:
Præda feris toties non piget esse Getis?
Nam metuo, metuo, Russus, vel Turca cadentis
Nostri reliquias ne ferat Imperii.
Ne ferat Imperii servandum sanguine sceptrum,
Ah caput è somno Teutona terra leva.

Rumpe-

*Sp. M. p. ad
Lullin. p. 100
p. 100*

Magis etiam ad hunc, et intercessionem
ad reformandum ^{pro parte} ~~pro parte~~ ^{pro parte} ~~pro parte~~
Insuper vincto Germaniam, quae partem fidei
preparationem: ~~pro parte~~

~~pro parte~~
Miserat affectus per opus. Insuper in LC
De defunctis a parte

Consecrationem, et intercessionem: ~~pro parte~~
Prelatis ad bellum Turanicum

HUJUS SEULI.

Rumpere quid cessas grave, funestumq; veternum,
Evigila, virtus mascula turris erit.
Masculata turris erit prorsus perterrita nullis
Hostibus, audacem te bona causa facit.
Sint vobis patriæ modo commoda publica cura,
Suffundat vobis jam semel ora rubor.
Curtius insiliit vastum Romanus hiatus,
Pro patriæq; fuit dulcesalute mori.
Quin viri terram fratres subicere Phileni,
Ut Carthago suis finibus ampla foret.
Et consul Marius natam mactare jubebat,
Roma tibi melius consuluisse volens.
Mutius eximiam meruit quoq; Scævola laudem,
Quam, dum Phœbus erit, garrula fama feret.
Magnanimus Cocles solus pugnabat in hostes,
O quid non patriæ (dic mihi) præstat amor?
Hoc ævo quotus est exempla sequutus eorum?
Dum patriam multi prodicione premunt.
Indicio est illud nunc aurea secula lapsa,
Successere quibus ferrea secla nimis.
Invenies nullum tam detestabile crimen,
Impius in quod non absq; pudore ruat.
Si mihi vel cunctis succrescant criminibus ora:
Cum totidem linguis ferrea voxq; foret:

E Attamen

et opus in
fuit in
vixit

attamen
pla
fuit in
fuit in
fuit in

In dem flaxe, und fort
Das kein lauter in ist, zu
was (neque) dardoy: dardoy
Hesul (neque) galvaly ober
und fustoy, dardoy, und fustoy

DEPLORATIO

Attamen haud omnes scelerum comprehendere formas,
 Carmine sufficeret nostra Thalia rudis.
 Verba, phrasēs, mihi sēpe malorū in origine desunt,
 Quas metamorphoseis tempora nostra scient.
 Tot modo flagitiis Germania tota labascit,
 Quis non afflictae vulnus hiare videt?
 His deserta malis antiquam patria laudem
 Amittit, jam jam serua futura, suam.
 Desino, nam nihil huic nisi flebile cernimus usquā,
 Luctibus, & lachrymis omnia plena madent.
 Tollere si caput ē terris sub luminis auras
 Heraclite queas non renuente DEO:
 Non hominum dignē deslebis crimina solus,
 Ut lachrymas geminent, vel duo, tresue tuas.
 Est igitur felix, o terq̄, quaterq̄, beatus,
 Qui puer hoc misero tempore fata subit?
 Nemo sed ante diem cadit, immaturus obitne,
 Quem Christus merito tollit ad astra suo.
 Quo citius morimur, minus hoc accessit iniqui:
 Longior in vitium vita peracta ruit.
 Unde satis constat mundi appropere ruinam,
 Iusti & iudicii non procul esse diem.
 Ah vereor, vereor, ne summa pericula reslent,
 Tristius hoc tristi tempore, tempus erit.

Tot

Insuperius depl.
 Exim. Insuperius
 & Insuperius
 & Insuperius
 Insuperius
 Insuperius
 Insuperius
 Insuperius

Alma Mater Imperatoris in facibus

Imperatoris Imperatoris et successorem: prae
sente futuram quoniam.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly illegible due to fading and bleed-through. Some faint words like "Herrn" and "Gott" are visible.

HUJUS SECLI.

Tot portenta soli, celiq̄, marisq̄, videmus,
Signaq̄ nunc hæc, nunc exhibet illa DEUS.
Non tot Carmelus dulces producit olivas,
Poma nec autumnus, nec folia arbor habet:
Balsama colle Thabor neq̄ fert tot odora feraci,
Nec tot apes numero fertilis Hybla fovet:
Non regio, non urbs, domus aut vacat ulla stupendis
Prodigiis, scatet his omnis in orbe locus.
Jova & ubiq̄ suam nobis denunciat iram,
Cynthia cum Phæbo numina læsa monent.
Quorum defectus varii, crebriq̄ labores,
Plus solito terrent pectora nostra minis.
Cuncta suos mutant cursus elementa subinde,
Terribili specie flamma, solum, aura, fretum.
Qui fuit ante vigor nature quomodo languet?
Omnia servitii ponere prompta jugum.
Anne micant frustra flagranti crine Cometa?
Anne DEUS temerè ludit in axe poli?
Vidimus horribiles radiorum spargere crines,
Pandis uti caudam pavo superbe tuam.
Sapius ardentis conspeximus aëris ignes,
Nox ubi tellurem preëst, & alta quies.
Nonne tubas, atq̄ arma ferunt audita sub ipso
Æthere? solliciti nuncia vera metus.

E 2

Nunc

*de signis & v.
q̄s prodigiis*

fructus

quæritur

*unde fregit
vires, & lumen
M 6*

DEPLORATIO

Nunc quoq, Saturni, Jovis & conjunctio magna
 Ante fores summum prædicat esse diem.
 Indomiti verè sunt ex adamante creati,
 Et fera sub rigido pectore corda gerunt:
 Quèis non terrificus præcordia conterat horror,
 Cum datur offensi cernere signa DEI.
 Talia signa DEI quid adhuc Germania ridet?
 Ostentis ullum pondus inesse negas?
 Querere si pergis toties cur lugeat aether,
 In promptu caussa est: vita peracta malè est.
 Odisti lucem, sinceraq, dogmata Christi,
 Nullatibi summi cura relicta boni.
 Crede, salutiferi quod spernis lumina verbi,
 Non impunè tibi semper abire potes.
 Magna pericla tibi restant Germania, restant:
 Sed DEUS incassum fæcit ut omen eat.
 Quanta sit Europa turbatio, conspice, quantus
 Sit furor, incertas discite timere vices.
 Ah, ah extremum tibi Teutona terra minatur
 Exitium, fædis squallida criminibus.
 Subdubito, quo te lachrymarum flumine plangam?
 Quod potes has ventis tradere dura minas.
 Aut perdet Scythica rabies te dira cohortis,
 Damna ferox Moschus vel tibi magna feret.

Nam

Raportatio
 de fere p
 a quiphort
 de m. h. p. in
 A. quod est
 p. ad.
 G. v. m. d. m.
 in b. m. d.
 de f. a. d. i.
 t. m. p. d. m.
 in q. m. d. h.
 m. d. d. h. p.
 r. s.

HUJUS SECVLI.

Nam feritate sua superat quoscunq; Tyrannos,
 Atq; intentatum nil sibi linqvit atrox.
 Gens nostra interea civili mota furore,
 In proprium mittit noxia tela caput.
 Hæc fore sic certum est, precibus nisi fleat Iovam,
 Auferat impendens mitis ut omne malum.
 Ipsius ad placitum mores mutare labore:
 Errati veniam nocte dieq; petat.
 Postulat haud aliud nitidi dominator Olympi,
 Principis Edictum mandat, & urget idem.
 Hoc humana volunt, hoc biblia sacra reposit,
 Hoc suadet pietas, utilitasq; monet.
 Eja una mecum templo succedat Iovæ,
 Huic ita per Christum vota referre velit.
CHare pater cum sis placatus sanguine nati,
 Tristia clementi numine fata Iovæ.
 Tum meritum Christi, non crimina respice nostra,
 Ne nos ulterius fors inimica premat.
 Verte digneris mæstos in gaudia questus,
 Et dare Christicolis secula lata velis.
O DEUS in tanto miserarum turbine rerum
 Bella, famem, pestes, noxia pelle mala.
 Solus es omnipotens, in te spes nostra recumbit,
 Solus eris clypei, præsidij loco.

E 3

Anchora

*In scriptis
T. W.*

*In locis
p. 10, 7. 10. 11.
ad p. 10. 11. 12. 13.
14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40.
41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50.
51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60.
61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70.
71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80.
81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90.
91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

DEPLORATIO

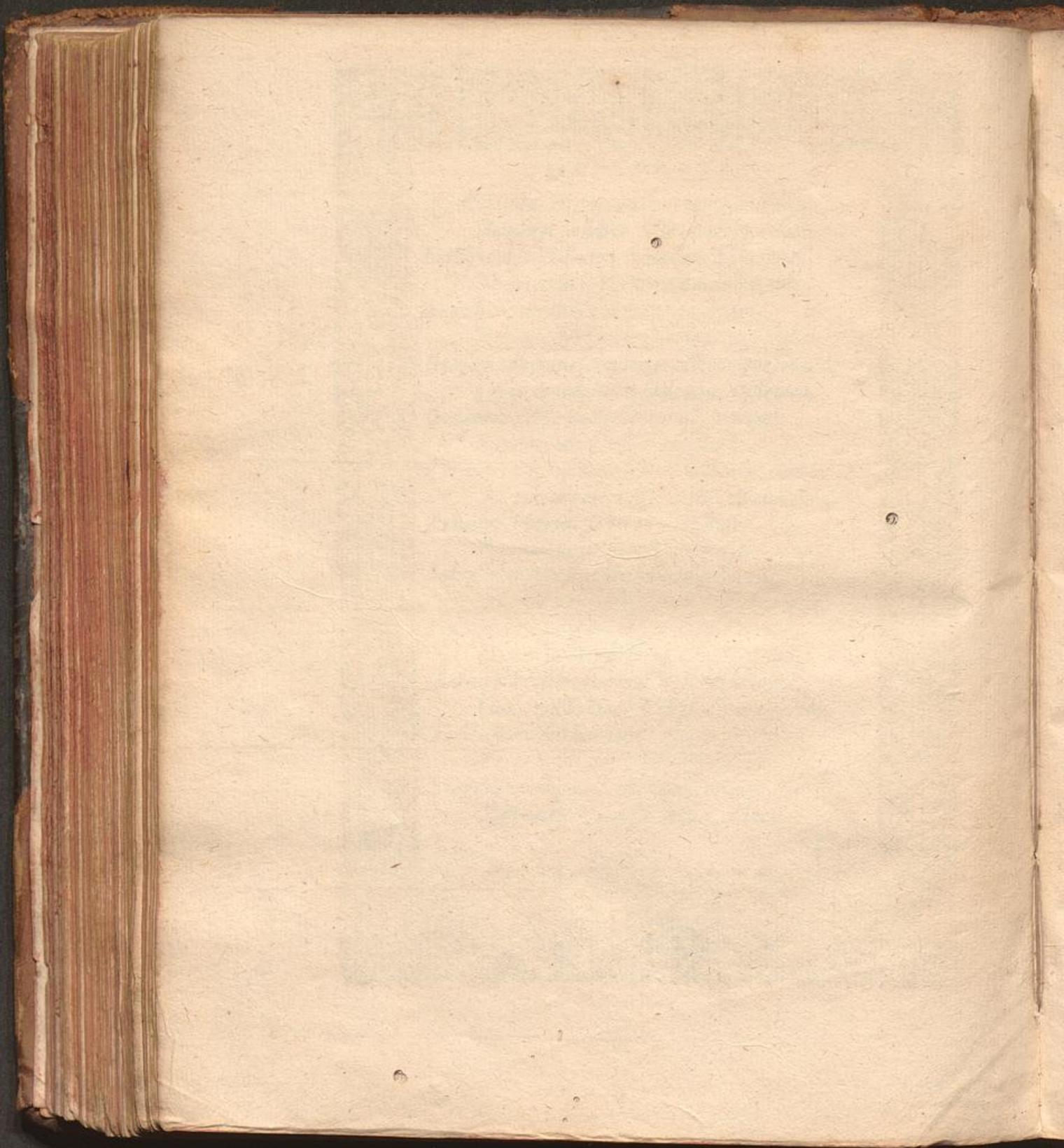
Anchora solus eris, munimen, murus, asylon,
 Demonis insidias tolle, moveq; dolos.
 Lethiferos forti dextra compesce Tyrannos,
 Ne lacerent regni vivida membra tui.
 Faucibus e mediis servi nos eripe Turci,
 Barbara Moscovia spicula frange ducis.
 Oro secunda geras sceptra, oro, Rodolphe secunde
 Caesar, & incolumis sit domus Austriaca.
 O maneat stirps clara diu, totusq; supremi
 Imperii felix floreat usq; status.
 Clivensis Pylios valeat Dux noster in annos,
 Qui patriæ pater est, portus, & aura mea.
 Principe sub tanto felici pace fruatur
 Ravensburgensis fertilis ora soli.
 Salva Monasterii sit præsidis aula ducalis,
 Tradita que fidei Jane VVilhelme tua.
 Ingenii, licet exigui, mihi quantula virtus,
 Dicere Juliacum fertq; cupitq; decus.
 Satrapa Nestoreos vryat Bylandius heros,
 Cujus vix habeat VVestphalis ora parem.
 Tu Caspare diu Ledburne gloria gentis
 Vryas, nobilium, Pieridumq; decus.
 Magnus es eloquio, facit experientia, præses
 Ravensburgiaca sis ut in arce ducis.

Flati-

DEPLORATIO

Faint, illegible text, likely a Latin or German lamentation, arranged in several lines within the decorative border.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to be organized into several lines.

HUJUS SECVLI.

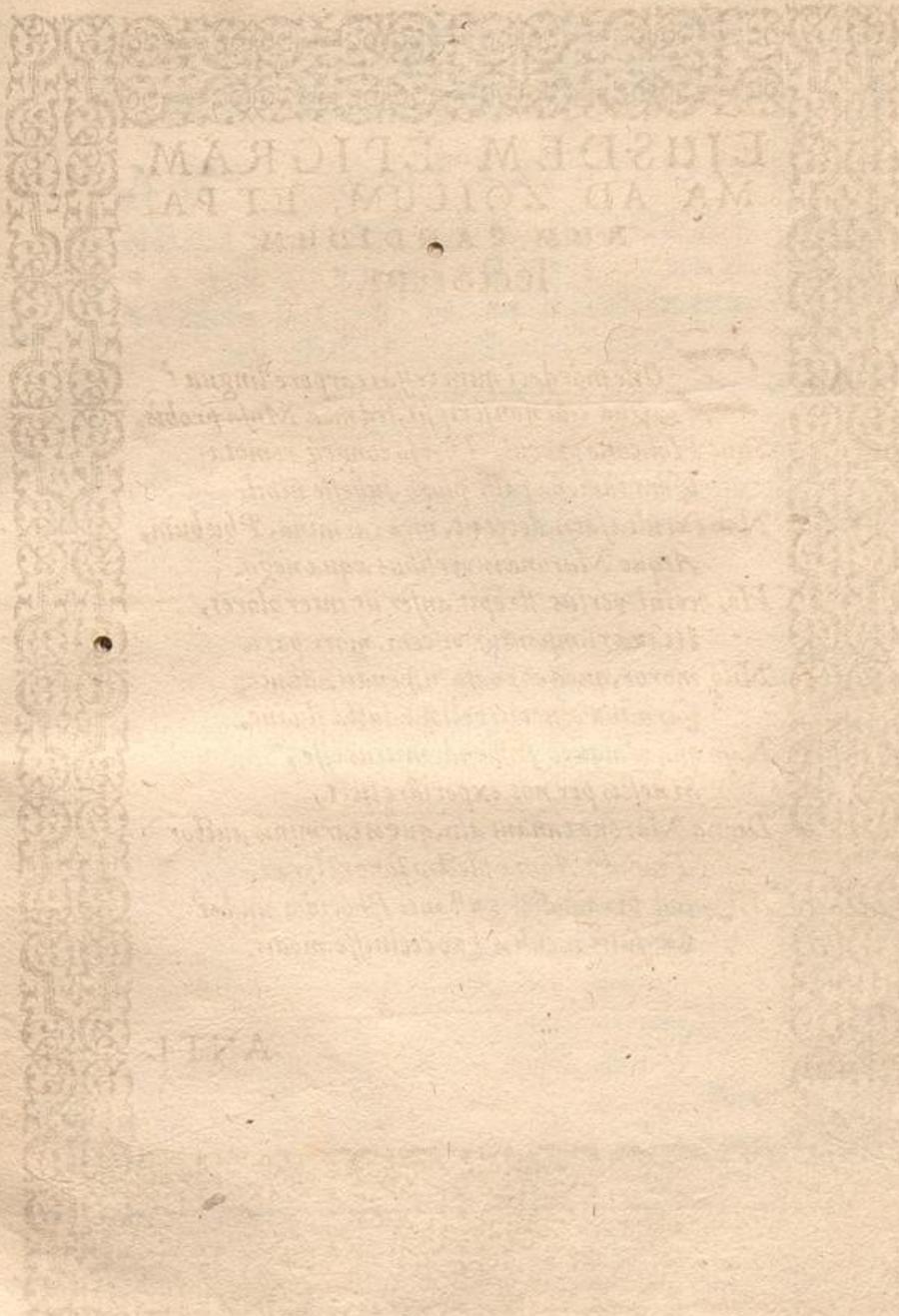
*Flatibus optatis clarus pietate Senatus,
Jura ; velut sœvit civibus æqua ferat.
Vitaq̃ sit jussis precor effice trinus, & unus,
Congrua nostra tuis hęc, & in arce poli.
Hoc est, quod mecum assiduis Ecclesia votis
Orat, in adversis quam relevare velis.
Sed mea nunc portus defessa carina quietos
Appetit, ergo ratis complico vela meæ.*

EJUS.

EJUSDEM EPIGRAM-
MA AD ZOILUM, ET PA-
RUM CANDIDUM
lectorem.

Zoile mordaci quin cessas carpere lingua?
Quæ tibi non scripsit, sed mea Musa probis.
Sunt Helicone procul, Thyrso longeq; remota;
Vera tamen: falsi ploro subesse nihil.
Non exculta satis, decet ut, mea carmina, Phœbum,
Atque Maronæis versibus æqua nego.
Hos cecini versus, strepit anser ut inter olores,
Ut tua rumpantur viscera, more pari.
Nilq; moror, quod eos naso suspendis adunco,
Carmina ceu vili pectine ducta fluant.
Naso quàm laqueo suspendi mitius esse,
Si nescis per nos experiâre licet.
Digna Marone canant alii, quævis carminis auctor
Tradidit Aoniæ pleetra sonora lyra:
Atq; mihi vix modicè gustanti Phocidos undas
Sit satis incultis hæc cecinisse modis.

ANTI.

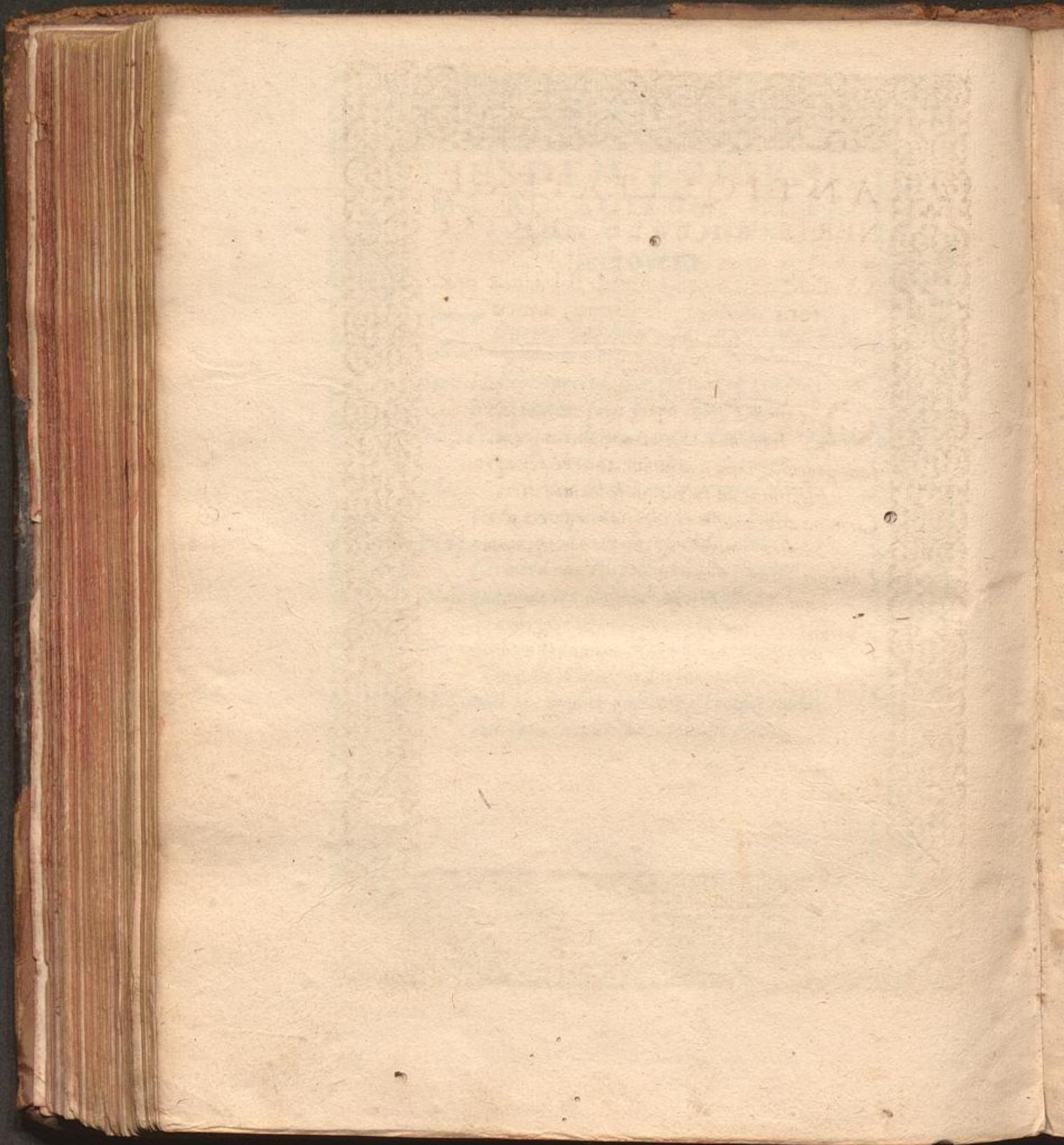

ELISDEM EPICRAM
MA AD XOLIVM ET PA
RME S P D D D D D
I E E S T I T I

[Faint, illegible text, possibly bleed-through or ghosting]

ATTE

ANTIQUITATE GE-
NERIS, VIRTUTE, DOCTRI-
NAQUE PRÆSTANTI VIRO,
VVeßelo de Grest: summi Bilveldiæ præ-
torii assessurâ clarissimo, amico
suo in primis ob-
servando.

Quum, VVeßele, tuos capio, clarissime, versus:
Ut comes, allicior, sim, sociusq; via.
Iam procul egressi spaciatur ab urbe per agros,
Flectimus ad sylvas, ut sedeamus, iter.
Carmina dum cæptas residentibus ædere nobis
Musica frondosum concitat aura nemus.
Echo per totum circumsonat undiq; montem:
Cum Musis Clarius visus adesse mihi.
Turibus arrectis sedeo: tu promere pergens,
Exhilaras aures, corq; animumq; meum.
Atq; ita me lepidos concentus aure notantem,
Attrahis in modulos ceu Philomela pares.
Protinus accensus querula modulamine vocis:
Hoc exile cano, te præeunte, melos.
Nemo in utramq; sui securus, dormiat aurem:
Virga parata malis quosq; cedere potest.

Non

Non modo quam variant caelestia signa tueri
Christus, & ex ipsis nosse futura jubet:
Verum etiam maculas vitiorum cernere fontes:
Atq; timere sibi prompta flagella reis.
Altitonans miris astrorum motibus orbem
Terret: at oblitus crimen in omne ruit.
Degener antiqui fastidit sacra: Deiq;
Ac hominis vero non is amore flagrat.
Multis, ceu dubitent, num pena sit ultima: praesens
Vita nec est cura: summa nec hora necis.
Non urbis Solymae meditantur fata, minaci
Quae domini fletu diruta tota fuit.
Hec DEUS exhibuit certa argumenta futuri:
Cladis & haec verè signa sequentis erunt.
Nempe quod immineat cathedrae censura supremæ:
Vaticinatus enim Christus utrumq; fuit.
Ista sed Aëliis tradunt ut inania ventis:
Sancta nihil vatum verba, minaq; iurant.
Nam velut insinuat contagies impia Mundi:
In vetitam ferimur sus quasi lota luem.
E Styge Pandoram dicas cum picide missam
In terras: tabem fundat ut inde mali.
Esse vel aëreis dejectam sedibus Aten,
Quae gravat humanum perniciofa genus.

Quin

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs within a decorative border.]

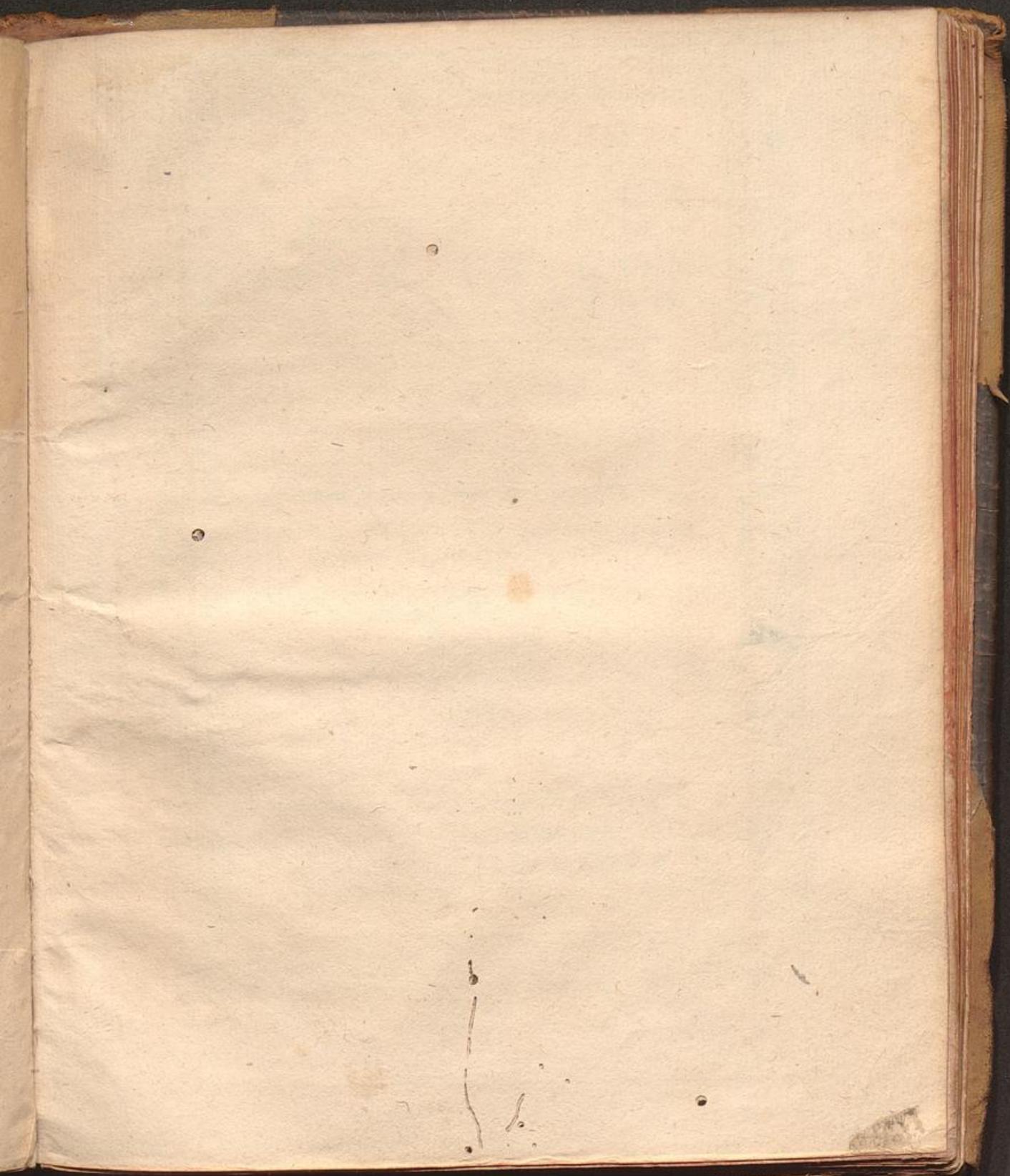
Quin Erebi vacuas vel ab omni Demone classes:
Orbis & hunc cunctas pervolitare plagas.
Incantatrices compleverunt omnia Saggæ:
Quas tenet obsessas impietate Sathan.
Monstrat idem sacri spoliator miles, ab ipso
Ut cor fœmineum: sicq; virile regi.
Sic meritos vindex nos dextera punit Iovæ:
Ira uti tarda solet sœvior esse DEI.
Nam tandem aut bello lapsos, aut peste coercet:
Aut solet ex esa nos onerare fame.
Fax stygis urit adhuc, multos gravat æris egestas,
Instat & horrendi flebile Martis onus.
Immo sub his turbis nostros civilibus agros
Tentat Turca potens milite. Moschus item.
In centone mali stratos nisi pœnitet, altam
Demissaq; pii fronte rogamus opem:
Adveniet quum nos minime sperabimus hostis
Exterus, in media nocte ubi cuncta silent.
Quare agite in multam peto vos ne stertite lucem,
Surgere quos vigiles tempus, & hora monet.
Exsurgat primus de somno, & origine patrum
Afflicti curam pastor ovis agat.
Nobilitate graves gladium cum Cesare stringant:
Ladere ne quemquam cogitet hostis atrox:

Vos

Vos quoq, ruricolæ proscindite vomere terram,
Ut sit in officio cuiuslibet esca suo.
Turpe soporifero jam nunc torpere veterno,
Surgat in ascitum quisq, fidelis opus.
Interea nobis paulatim irrepere vesper
Cæpit, in occasum nube fugante diem.
Surgimus extemplo, & cursu properamus ad urbem:
Quisq, domum: lasi quo recreemur: abit.
Quæ sunt Musarum, quæ sunt ibi prodita Phœbi
Præsidis afflatu parva papyrus habet.
Illatus, Gresti, volui subjungere threnis:
~~Pavitus~~ ardentis cordis amore tui.
Perge citare graves Baccho, somnoq, sepultos,
Musis, & nostro principe digna canes.
Officium nec tu prestabis inutile, forsan
Exemplo fuerint talia lecta piis.
Discere tormentum non esse Tyrannide majus:
Emendare suam nequitiamq, velint.

Johannes Grevingius
Canonicus Bilyeldænsis.

LEMGOVIÆ,
Excusum Typis CONRADI
Grotheni.

In artem medicam ode Sapphira Johs Brevinigen

Anno 1585

[Habit mensis february]

Nullus aduersa Nemo sumpta sum et hinc vinit.

Saxus hinc Macro granat hinc carter
Fructus amony praxit hinc aduiz
Sporidius aer :

Ut sub manus homo quippe pofent
Cognitum ceptum reftramus vni Tclud acceptus et feruim t vni
Lapsu prini hinc hoc adami Casu prini prus in Sargam
Santifcat :

hinc graues bructu hominib
dolores

Vnde dimanet quous ou morbi,
Quod p d d m plantz, sua har arochi
Sorris gaud oobro mali p pman
Munera pntant.

Hinc come bronchis in appitudo
Et fluit ovedo grauis hinc p d agna, Atqz notis p. d. b. s
Inde vntigo pnt di rorobz

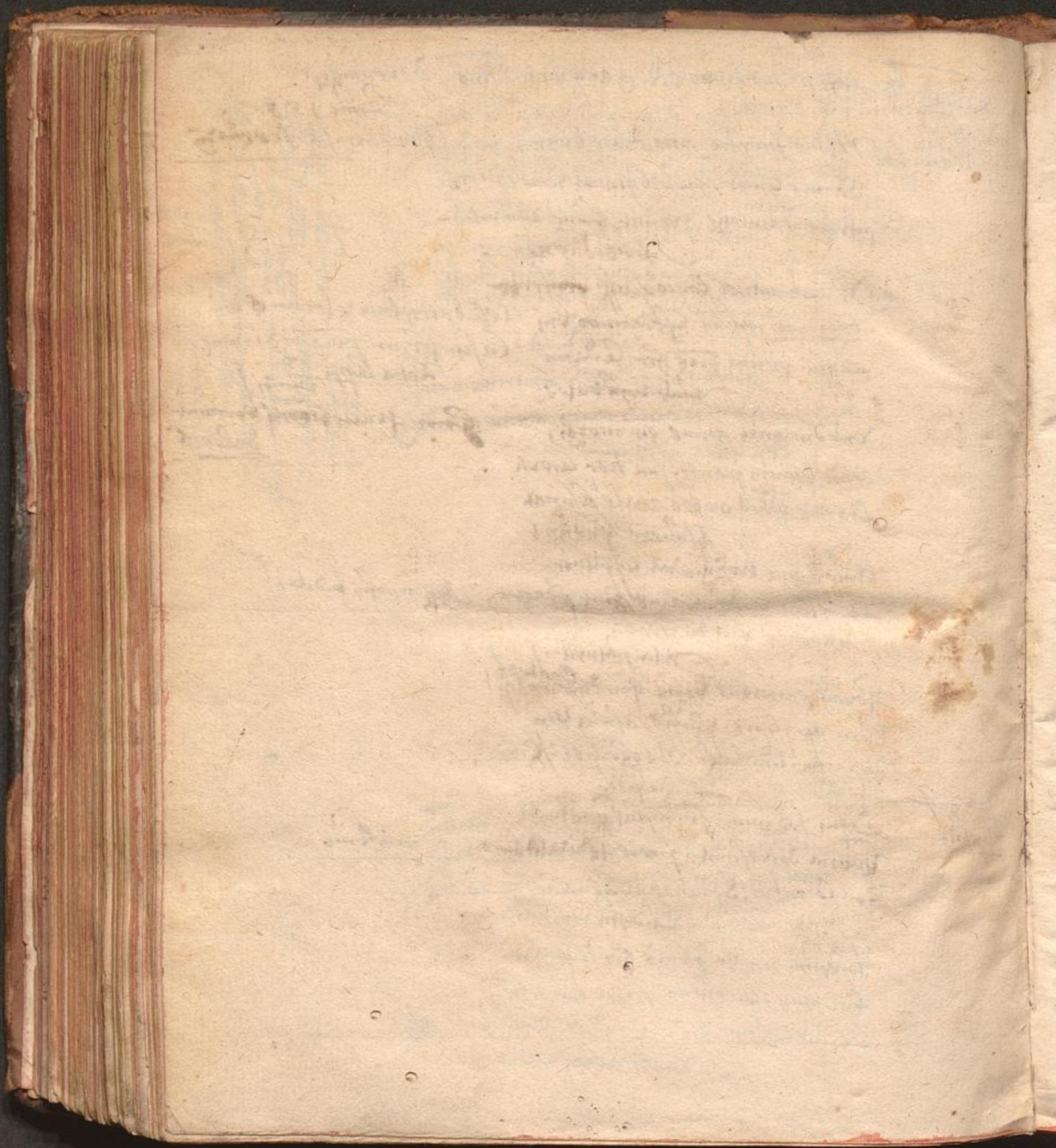
Horribis morbus venit hinc hinc p d agna
Hinc apoplexis, y gisid, asma veni
Noxium, lumbago, Depressio, i hinc

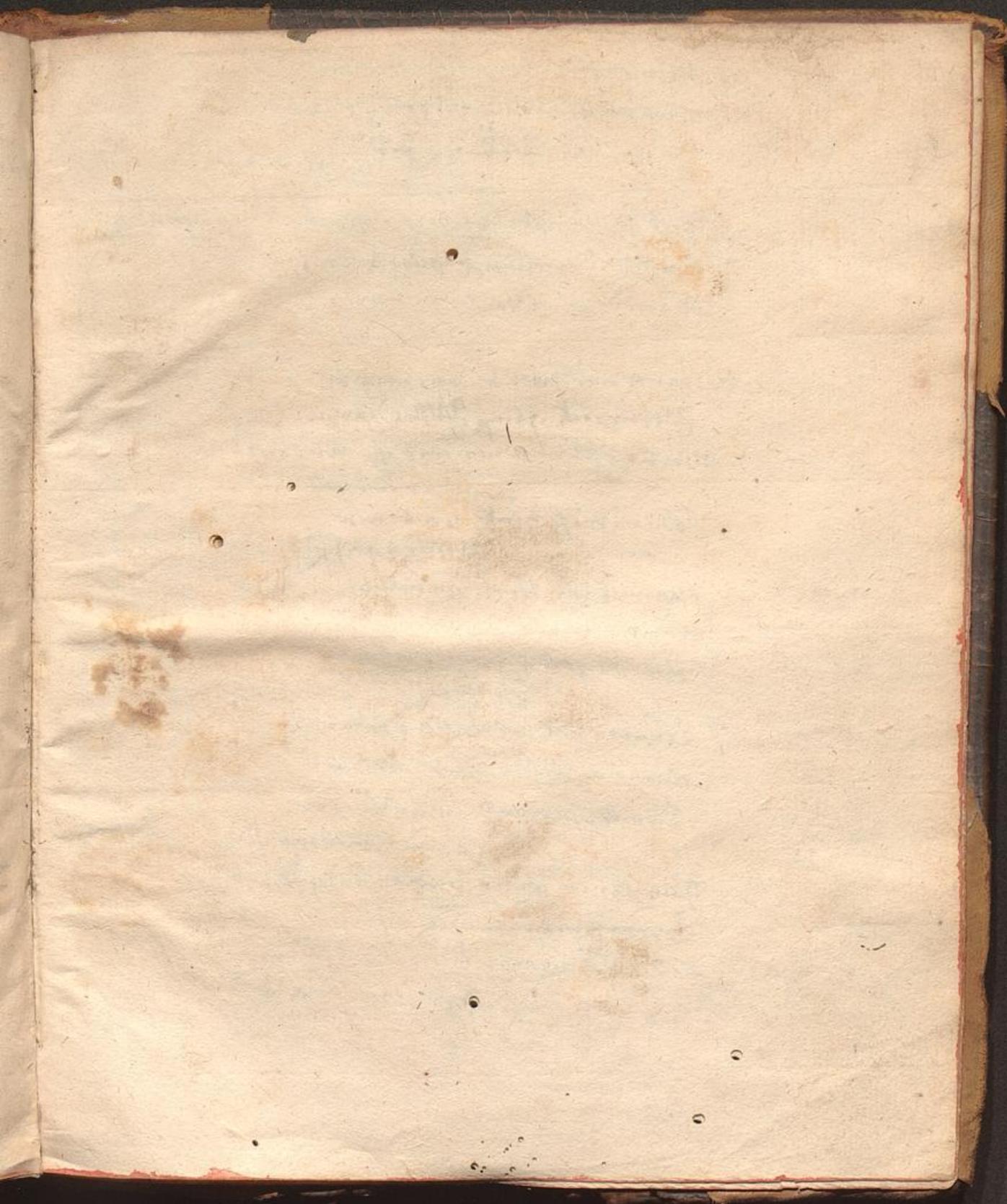
Lapsus

Lapsu sed m m hinc hinc hinc
Proora dora hinc, hinc hinc hinc
Sensu notis, Sargam, uignam
Luasta mimantur

hinc hinc

Ausquim multo prino hoc vige dat
fortius, quos hinc hinc hinc
Et nouis morbis, mign hinc hinc
Normina defunt.

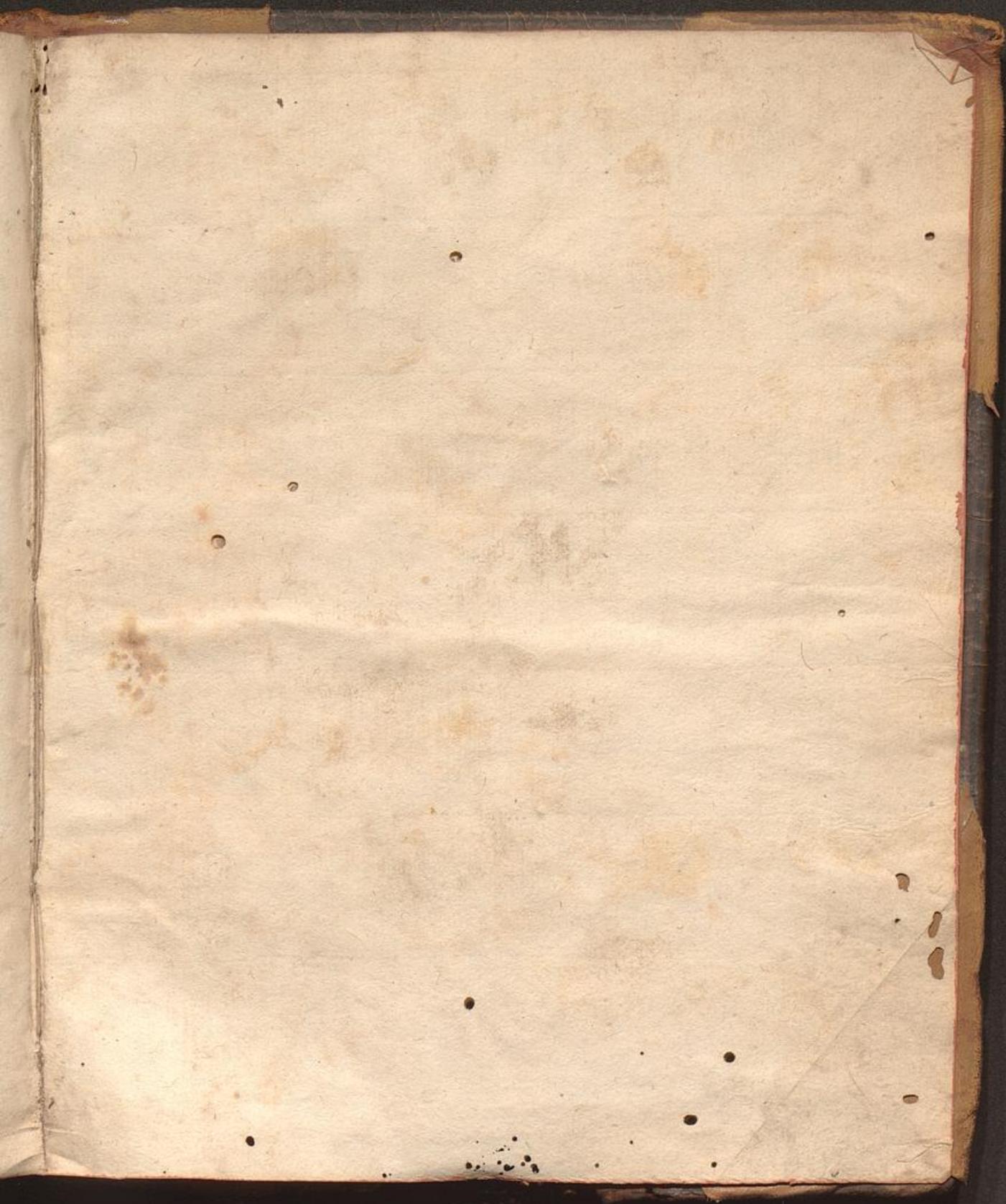

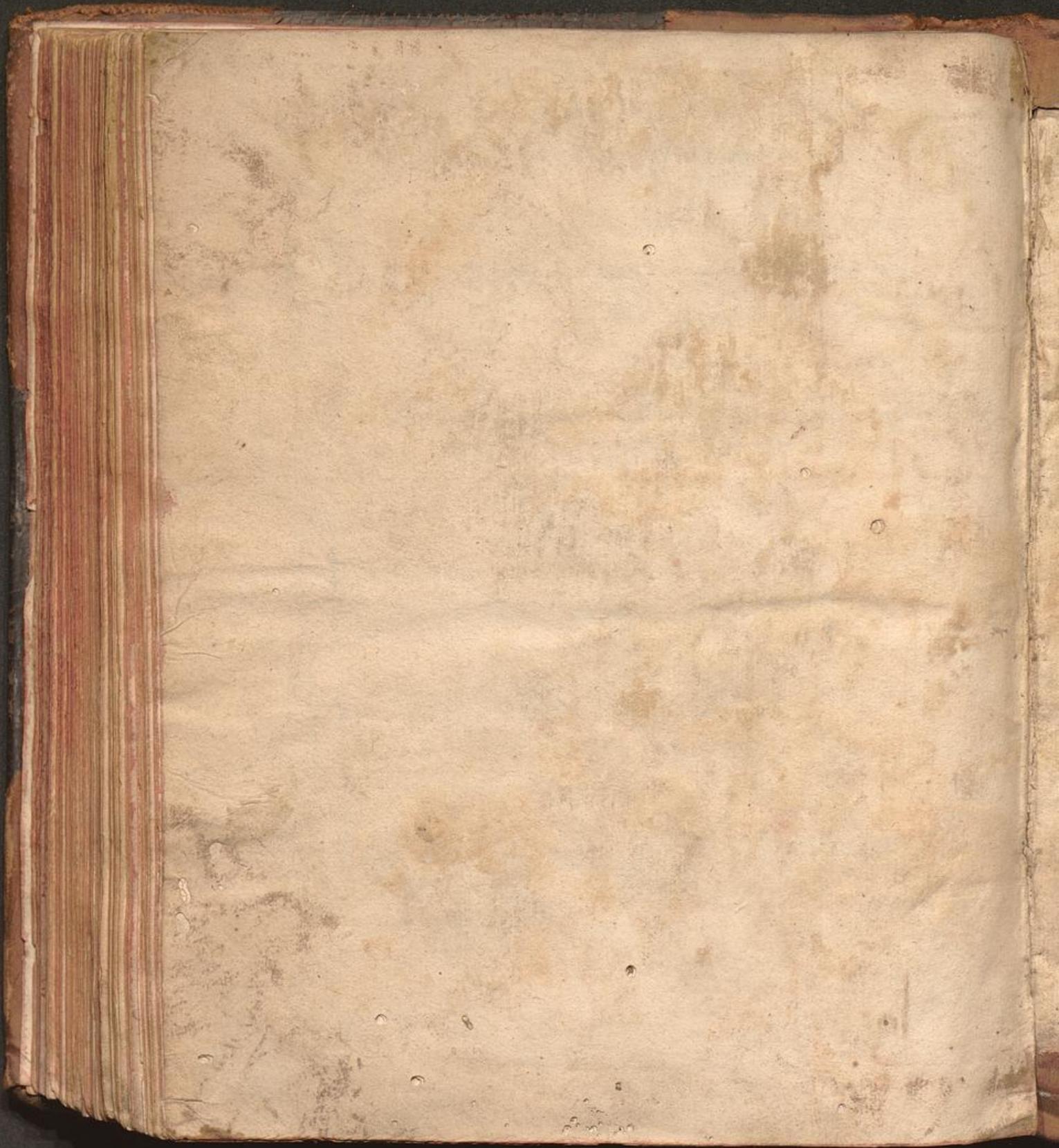

In nomine Domini Amen
 Principem, et Dominum, Dominum
 Ignorare, ampliat, hunc, et omnia
 Sicut in
 Loca, et dicitur, rebus, in
 praesentem, facti, manu, mundum
 Qui suos, gressus, animi, sensa
 Digitar. Ant
 Valuedi, facti, Dominus, labor, gressus

In nomine Domini Amen
 Principem, et Dominum, Dominum
 Ignorare, ampliat, hunc, et omnia
 Sicut in
 Loca, et dicitur, rebus, in
 praesentem, facti, manu, mundum
 Qui suos, gressus, animi, sensa
 Digitar. Ant
 Valuedi, facti, Dominus, labor, gressus

In nomine Domini Amen
 Principem, et Dominum, Dominum
 Ignorare, ampliat, hunc, et omnia
 Sicut in
 Loca, et dicitur, rebus, in
 praesentem, facti, manu, mundum
 Qui suos, gressus, animi, sensa
 Digitar. Ant
 Valuedi, facti, Dominus, labor, gressus

nam sed palam agendum
de rebus in variis temporibus
Nihil in angulo factum est illud

Sapius locutum esse paenituit, siluisse nunquam.

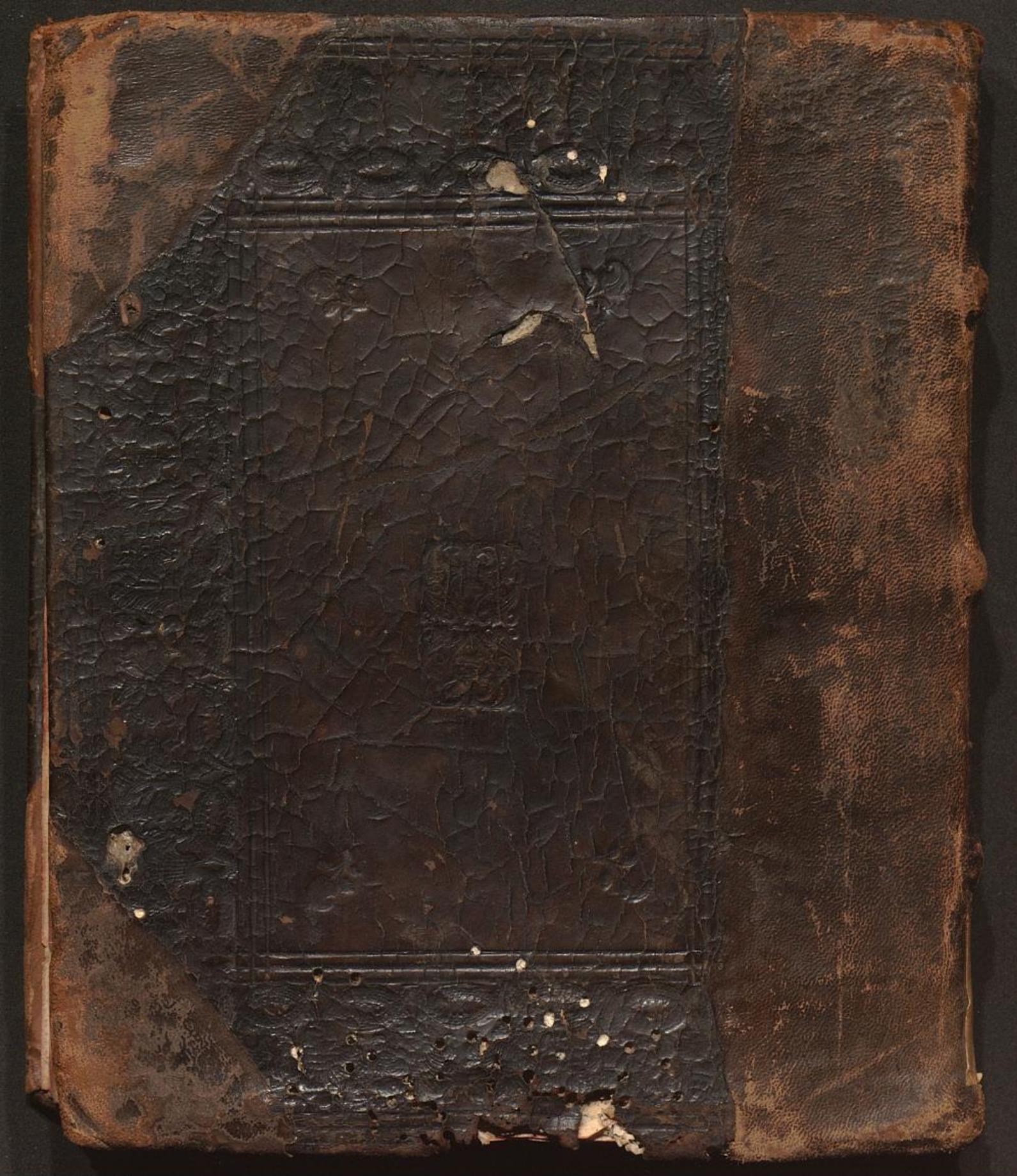
Qui propria tacere non potest, quomodo is aliena celet?

Non temere aperias cor tuum, nisi non cum probis ^{con}verseris,
illud enim fatui est.

Sapiens cum necesse est, palam se defendit, cum
antea recte se agisse sciverit; propter malos autem
cogitur aliquando palam detegere
sua mentem.

Quid: de medicina facti
Nihil videt ad fontes vnde fignia fuit

Josephus. Epistolae. Lib. I. Cap. III.

Th

5946